

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, 6.1.2003
KOM(2002) 778 endelig

**FJERDE BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-
PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

om gennemførelsen af direktiv 89/552/EØF om “fjernsyn uden grænser”

**FJERDE BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-
PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG
OG REGIONSUDVALGET**

om gennemførelsen af direktiv 89/552/EØF om "fjernsyn uden grænser"

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	3
1.1.	Baggrund for beretningen	3
1.2.	Udvikling af fjernsynsmarkedet i Europa (2000-2002)	4
1.3.	Uafhængig undersøgelse	7
2.	Situationen med hensyn til gennemførelsen af direktivet	7
3.	Anvendelse af direktivet	8
3.1.	Hovedprincipper	8
3.2.	Jurisdiktion	8
3.3.	Begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (artikel 3a)	9
3.4.	Fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer	11
3.5.	Anvendelse af reglerne for fjernsynsreklamer (artikel 10 til 20)	12
3.6.	Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden (artikel 2a, artikel 22 og artikel 22a)	15
3.7.	Koordinering mellem de nationale myndigheder og Kommissionen	17
4.	Internationale aspekter	18
4.1.	Udvidelsen: Analyse af av-lovgivningen i kandidatlandene	18
4.2.	Samarbejde med Europarådet	18
5.	Konklusioner og perspektiver	19
	Bilag : Arbejdsprogram Revision af Direktivet om "Fjernsyn uden Graenser" og Tidsplan for fremtidige aktioner	21

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund for beretningen

Ved denne meddelelse forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg den fjerde beretning om gennemførelsen af direktiv 89/552/EØF¹ ændret ved direktiv 97/36/EF², omtalt som direktivet om fjernsyn uden grænser (herefter benævnt direktivet).

I henhold til direktivets artikel 26 skal Kommissionen senest den 31. december 2000, og derefter hvert andet år, forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en beretning om det ændrede direktivs gennemførelse og eventuelt fremsætte nye forslag til ændringer af dette for at tilpasse det til udviklingen på tv-spredningsområdet, især i lyset af den nyeste teknologiske udvikling.

Denne beretning følger den tredje beretning³, som blev offentliggjort i slutningen af 2000, og omhandler gennemførelsen af direktivet i 2001 og 2002.

I beretningen beskrives og analyseres de væsentligste forhold i forbindelse med gennemførelsen af direktivet i referenceperioden. Disse omfatter især gennemførelse af artikel 3a om begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, anvendelse af reglerne om beskyttelse af mindreårige samt af reklamereglerne, koordinering mellem de nationale myndigheder og Kommissionen samt analyse af av-lovgivningen i de lande, der søger om optagelse i Den Europæiske Union. I øvrigt skal det præciseres, at Kommissionen i henhold til direktivets artikel 4, stk. 3, udarbejdede en særlig rapport om anvendelsen af direktivets artikel 4 og 5⁴. Nærværende beretnings punkt 4.3. beskriver de vigtigste konklusioner fra den særlige rapport om direktivets artikel 4 og 5 (fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer).

I et bilag til beretningen foreslår Kommissionen et arbejdsprogram med henblik på at åbne drøftelserne om det eventuelle behov for at tilpasse de lovgivningsmæssige rammer for at tage hensyn til den markeds-mæssige og teknologiske udvikling. Drøftelserne vil finde sted i diverse fora og dreje sig om en række tværgående og specifikke spørgsmål. Formålet med dette er at give Kommissionen det nødvendige input til at kunne evaluere behovet for at bevare, ajourføre eller tilpasse den nuværende lovgivning. Alt afhængig af resultaterne vil Kommissionen vurdere behovet for at foreslå fællesskabslovgiverne mere sammenhængende foranstaltninger med henblik på at styrke den europæiske av-politik, idet man også fuldt ud tager hensyn til målet vedrørende tilvejebringelse af et miljø for udviklingen af av-sektoren⁵, som er gunstigt for konkurrencen og vækst.

¹ EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

² EFT L 202 af 30.07.1997, s. 60.

³ KOM(2001) 9 endelig.

⁴ KOM (2002) 612 endelig.

⁵ I henhold til Kommissionens langsigtede målsætning om at gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige, videnbaserede økonomi, som blev fastlagt på det europæiske topmøde i Lissabon.

1.2. Udvikling af fjernsynsmarkedet i Europa (2000-2002)⁶

Industrien

I årene 2001-2002 synes den gunstige tendens, som prægede udviklingen inden for EU's fjernsynsindustri i slutningen af sidste årti, at have nået et vendepunkt, hvor forskellige virksomhedsmodeller skal stå deres prøve, og de fleste operatører er nødt til at gennemføre en omfattende revurdering af deres investeringsplaner både med hensyn til indhold og infrastruktur.

Antallet af kanaler, som er en indikator for både fjernsynssektorens økonomiske sundhed og fordelene med hensyn til udvalget af indhold for forbrugeren, afspejler klart den usikkerhed, der præger de tilgrundliggende tendenser i industrien. I begyndelsen af 2001 udsendtes over 660 kanaler i EU med potentiel national dækning via jordbaserede transmissionsmidler og satellit- eller kabeltransmissionsmidler. Dette udgør en sund stigning på over 25 %, når tallet ses i forhold til de relevante data fra det foregående år. I samme periode fortsatte investeringerne med at stige i den relativt marginale - med hensyn til udbredelse til et bredt publikum - sektor med kanaler uden analog, jordbaseret transmission (+ 30 %).

Der har været en betragtelig stigning i antallet af kanaler, som udsendes i hele EU. Mange kanaler udsendes regelmæssigt via flere forskellige typer transmissionsinfrastruktur og modtages ofte i mere end et EU-land, hovedsageligt via satellit. Ydermere kommer et stigende antal af de kanaler, som findes på visse markeder, navnlig de små markeder, faktisk fra andre lande. I begyndelsen af 2001 fandtes der i EU 68 sådanne kanaler (+ 13 % sammenlignet med de relevante data fra det foregående år).

Det stigende antal kanaler på markedet suppleres af en parallel stigning på ca. 66 % i antallet af digitale pakker, som udbydes til offentligheden. I begyndelsen af 2001 dækkede denne form for teknisk og kommerciel levering af tv-programmer næsten alle markederne i EU. Den succes, som digital tv-spredning har, skyldes hovedsageligt satellitinfrastrukturer, da lanceringen af jordbaseret digital-tv ikke hurtigt fik en positiv modtagelse af offentligheden. I henhold til undersøgelser, som er blevet gennemført for nylig, var kun 1,5 mio. husstande⁷ i slutningen af 2001 forbundet via en dekoder til jordbaserede digital tv-selskaber i Spanien, Sverige, Finland og Det Forenede Kongerige, hvor det største antal forbindelser er operationelle. Samtidig kunne over 19 mio. husstande i hele EU modtage digital tv via satellit, mens 3 mio. husstande kunne modtage digitale signaler via kabelforbindelser. Digital radio- og tv-spredning anslås i slutningen af 2001 at omfatte næsten 16 % af alle husstandene i EU.

Satellitdistribution af radio og tv bliver generelt set mere og mere udbredt. Antallet af husstande i EU, som modtager tv-kanaler direkte eller via fællesantenner, var i midten af 2001 steget til over 33 mio. med en stigning på 21 % i forhold til det foregående år og en stigning på 52 % i forhold til midten af 1997. Derudover modtager mange flere husstande tv-signaler, som oprindeligt blev udsendt via satellit, fra lokale kabeloperatører.

Kabelindustriens struktur er stadig meget forskellig i de enkelte lande. Generelt set forløber udviklingen med hensyn til investeringer i nye kabelforbindelser forholdsvis langsomt, og befolkningen synes at være relativt uinteresseret. Andelen af husstande i EU, som var forbundet til kabelnet i 2001, udgjorde uændret 53 % af alle husstande med tv, og andelen af

⁶ Alle statistiske data i denne meddelelse kommer fra det europæiske observatorium for det audiovisuelle område (European Audiovisual Observatory), medmindre andet er angivet.

⁷ Det anslås, at der i EU i 2001 fandtes 151 444 000 husstande med tv.

de husstande, som var forbundet, og som rent faktisk abonnerede på av-tjenester var næsten uændret i forhold til det foregående år (ca. 61 % af de husstande, som var forbundet, hvilket svarer til 49 mio. husstande og en stigning på 24 % i forhold til 1997).

De generelle tv-kanalers programmønstre er ikke blevet ændret væsentligt i de senere år. Reality shows, som er kendetegnet ved relativt lave produktionsomkostninger og ved i høj grad at kunne tilpasses nationale forhold, har dog sammen med produktioner af tv-fiktion konsolideret deres rolle i de programflader, som mange kanaler med et stort publikum har. Særlige undersøgelser⁸, der dækker de største markeder, viste, at programfladen i større omfang omfattede første udsendelse af national tv-fiktion i 2001, og der var en tendens til at vise national tv-fiktion i den bedste sendetid, mens importeret tv-fiktion, hovedsageligt fra USA, fortrinsvis optog resten af den sendetid, der var afsat til fiktion. Udsendelsen af europæisk tv-fiktion og europæiske spillefilm uden for produktionslandet var fortsat ret begrænset, mens antallet af tv-fiktionstitler, som var koproduceret på EU-plan, fortsat blev større efter nedgangen i 1999.

Generelt set fortsatte den negative tendens med hensyn til handel med tv-rettigheder med USA, og i 2000 anslog man, at underskuddet var på ca. 4,1 mia. EUR (+ 17,5 % i forhold til 1999) ud af et anslået samlet underskud på av-området på 8,2 mia. EUR (+ 14 % i forhold til 1999). Der var fortsat et handelsunderskud i 2001.

Seertal

Næsten alle husstande i EU (over 155 mio. i 2000) har et tv-apparat, og i mange medlemsstater har mere end halvdelen af husstandene to eller flere tv-apparater. Antallet af 16:9 tv-apparater stiger, og det samlede salg (1992/2000) betyder, at der i EU fandtes ca. 9 mio. af disse apparater i slutningen af 2000.

I 2001 varierede den tid, som bruges på at se fjernsyn i EU's medlemsstater, fra 142 minutter pr. dag i Østrig⁹ til 243 minutter i Grækenland¹⁰. Stigningen i udbuddet af av-tjenester, udtrykt i antallet af kanaler på markedet, medførte ikke en tilsvarende forøgelse af den tid, som man brugte på at se fjernsyn, i 2000 og 2001. I en række lande synes den positive tendens, som man har kunnet konstatere i de seneste årtier (år), at være stoppet. De statistiske data angiver dog ikke, om disse ændrede forbrugsmønstre skyldes, at offentligheden nu foretrækker andre beskæftigelser som f.eks. at surfe på internettet frem for at se fjernsyn. Faktisk fandt disse ændringer med hensyn til forbrugsvanerne hovedsageligt sted i lande, hvor antallet af internetopkoblinger er relativt begrænset, mens lande med et relativt set større antal internetbrugere kunne konstatere, at den tid man brugte på at se fjernsyn, blev forøget eller var uændret.

I 2001 opretholdt public service-kanalerne i hovedsagen deres seertal i de forskellige lande. Betalings-tv-kanalerne har stadig en betragtelig del af deres seere på de markeder, hvor de i første omgang blev lanceret. Deres betydning, hvad angår seertal, synes dog at være tæt forbundet til de økonomiske begivenheder, der præger situationen for den beskedne række virksomheder, som opererer på hvert enkelt marked. Overordnet set nåede antallet af abonnementer på betalings-tv i form af digitale satellitpakker i EU i slutningen af 2001 op på ca. 15,5 mio. Det vigtigste marked er stadig Det Forenede Kongerige, mens udviklingen af

⁸ [Rapporten "Television Fiction in Europe" udarbejdet af Eurofiction i 2001.](#)

⁹ [Aldersgruppen over 12 år.](#)

¹⁰ [Aldersgruppen over 6 år.](#)

betalings-tv-kanaler i visse medlemsstater besværliggøres af forskellige former for piratkopiering.

Udenlandske kanaler erobrer en betragtelig del af seerne i visse medlemsstater, navnlig i de små medlemsstater og i medlemsstater, hvor man har samme sprog som i større nabolande. I visse tilfælde kan deres seerandel være på over 40 %. Forekomsten af kanaler, som specielt er rettet mod udenlandske markeder, er kun af betydning i nogle få medlemsstater, mens det på EU-plan er mere almindeligt, at seerne modtager udenlandske kanaler, som ikke er rettet mod det pågældende nationale marked.

Markedets samlede værdi

Det anslås, at den samlede omsætning i tv- og radiospredningssektoren i EU i 2000 var på ca. 62 mia. EUR (+ 11,6 % i forhold til 1999). Reklamer er stadig den vigtigste finansieringskilde for tv-selskaberne i EU. Efter en række år med uafbrudt vækst udgør den samlede værdi af markedet for tv-reklame ca. 22,5 mia. EUR (+ 8 % i forhold til 1999). I 2001 påvirkede den skuffende økonomiske udvikling på verdensplan direkte udgifterne til reklame, herunder tv-reklame. Det anslås¹¹, at reklameindtægterne i 2001 faldt med ca. 6,3 %. I 2002 skulle man kunne konstatere en stabilisering på reklamemarkedet (+ 0,5 %), mens man forventer en stigning (+ 4,5 %) i 2003.

Abonnementer på betalings-tv har også øget av-sektorens indtægtsstrøm til et samlet beløb på 10,7 mia. EUR i 2000, en stigning på 22,8 % sammenlignet med det foregående år.

Public service-udbydere får stadig hovedparten af deres indtægter via seernes licensbetalinger. De samlede indtægter for public service-udbydere inden for radio og tv udgjorde i 2000 26,3 mia. EUR (+ 4,0 % i forhold til 1999). Tilskud og lånegarantier er stadig for nogle offentlige tv-spredningsorganer en vigtig form for finansiering, hvorimod licensgebyret i visse lande blev erstattet af finansiering over det almindelige skattesystem. I en række lande stiger public service-udbydernes indtægter fra reklamer stadig, og udgør generelt en tredjedel af de samlede indtægter.

Økonomiske resultater i industrien

I de seneste år har mange private tv-radiospredningsorganer gennemført en politik vedrørende strategiske alliancer og sammenlægninger, hvorved man udnytter de gunstige forhold på kapitalmarkederne. Disse initiativer havde til formål at styrke deres konkurrenceevne. Da det var umuligt for mange operatører at levere det lovede finansielle udbytte på grund af kapitalmarkedernes negative forventninger til udviklingen, måtte mange af de mest aggressive virksomheder i 2002 nedskrive værdien af de aktier, som de havde erhvervet sig. I visse tilfælde var virksomhederne ude af stand til at overleve og måtte indgive konkursbegæring.

I henhold til visse analyser var driftsresultaterne stadig positive for størstedelen af tv-selskaberne i EU i 2000. Disse resultater var dog langt ringere end de resultater, som man kunne konstatere i de foregående år (- 80 % i forhold til 1997), og de var utilstrækkelige til at give positive nettoresultater. Inden for rammerne af de overordnede tendenser havde tv-selskaber, som finansieres via reklamer, held til at forbedre deres økonomiske resultater, public service-udbydere måtte konstatere, at deres økonomiske resultater blev negative, mens udbydere af tv-programpakker og andre virksomheder, som opererer på niche-markederne, oplevede en forværring af allerede negative resultater.

¹¹ Kilde: [European Advertising & Media Forecast, august 2002.](#)

I årene 2001 og 2002, for hvilke der ikke foreligger udtømmende statistiske data, kunne man konstatere, at manges håb om en bæredygtig økonomisk udvikling for de mest nyskabende initiativer i av-industrien brast, og få bekræftet, at mere traditionelle virksomhedsmodeller er mere levedygtige på langt sigt.

1.3 Uafhængig undersøgelse

Med henblik på at få uafhængig rådgivning vedrørende de økonomiske tendenser i av-industrien bad Kommissionen i begyndelsen af 2001 en konsulent om at udarbejde en generel analyse af den seneste udvikling i sektoren i EU samt af perspektiverne for den fremtidige udvikling indtil 2010¹².

I undersøgelsen fremhæver man, at en række tendenser er ved at opstå og/eller at blive konsolideret, herunder f.eks. fortsat vækst for platforme for udsendelse via mange kanaler og/eller digitale platforme, public service-selskaberne og de kommercielle stationer, som anvender luftbaserede transmissionsmidler, bevarer deres oprindelige seertal, forringelse med hensyn til alle operatørers finansielle styrke og progressive konsolidering, øget betydning af indtægter fra abonnemeter samt oprettelse af store integrerede og internationale grupper, hvoraf nogle består af operatører, som er aktive på andre markeder: pressen, forbrugerelektronik samt bygge- og anlægsvirksomhed.

I undersøgelsen understreger man også, at selv om et stort antal husstande kan få adgang til platforme for udsendelse via mange kanaler (som f.eks. kabel, satellit eller digital jordbaseret fjernsyn), er der stadig nogle husstande, som kun har adgang til færre end 5 kanaler, og at den europæiske forbruger endnu ikke har ændret sin adfærd og har tendens til at se de samme foretrukne kanaler. Det betyder, at reklameindtægterne fortsat tilfalder de største tv-selskaber.

Konsulenten har peget på tre retninger, som udviklingen med hensyn til udbuddet af av-tjenester kunne tage: et "status quo-scenarie", som mest sandsynligt vil forekomme i et negativt økonomisk miljø. Et interaktivt scenarie, som er afhængigt af hurtig udvikling af nye interaktive tjenester. Et "personaliseringsscenario", som er baseret på udviklingen af et personaliseret udbud af de eksisterende av-tjenester.

Det er mest sandsynligt, at det interaktive scenarie og personaliseringsscenarioet vil forekomme i et positivt økonomisk miljø. De vil medføre betragtelige ændringer med hensyn til de roller, som de respektive operatører på markedet spiller, og med hensyn til industriens struktur.

2. SITUATIONEN MED HENSYN TIL GENNEMFØRELSEN AF DIREKTIVET

I 2001 fandt Domstolen i to tilfælde, at en medlemsstat ikke havde gennemført direktivet inden for den foreskrevne tidsfrist. Domstolen fandt, at Luxembourg¹³ og Italien¹⁴ ikke havde levet op til deres forpligtelser i henhold til direktivet. I begge medlemsstater er direktivets bestemmelser siden hen blevet behørigt gennemført. I 2001 kunne Kommissionen afslutte en

¹² Undersøgelsen "Outlook of the development of technologies and markets for the European Audio-visual sector up to 2010" udarbejdet af Arthur Andersen kan findes på webstedet for av-politikken: http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/tvoutlook/tvoutlook_finalreport.pdf

¹³ Sag C-119/00 Domstolens Dom (Fjerde Afdeling) af 21. juni 2001. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg.

¹⁴ Sag C-207/00 Domstolens Dom (Fjerde Afdeling) af 14. juni 2001. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Italien.

sag mod Frankrig vedrørende gennemførelse af direktivet.¹⁵ I 2002 verserede der stadig en sag mod Nederlandene¹⁶ ved Domstolen, men Kommissionen kunne trække sit søgsmål tilbage, fordi også Nederlandene nu har gennemført direktivet i al væsentlighed. Ydermere bemærker Kommissionen, at medlemsstaterne har afsat tilstrækkelige ressourcer til effektivt at håndhæve den nationale lovgivning, som gennemfører direktivet. Uafhængige lovgivningsmyndigheder er blevet oprettet, og budgettet vedrørende tekniske ressourcer samt personale er blevet øget i betragteligt i de tilfælde, hvor det var utilstrækkeligt.

3. ANVENDELSE AF DIREKTIVET

3.1. Hovedprincipper

Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab bestemmer i artikel 151, stk. 4, at Fællesskabet også skal tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i denne traktat, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed. Fællesskabspolitikken inden for lovgivning vedrørende medieindhold er i hovedsagen politik vedrørende det indre marked og styres af målsætningerne for det indre marked angående fri bevægelighed for varer (herunder f.eks. aviser og magasiner) og friheden til at yde tjenester (herunder radio- og tv-spredning).

I henhold til traktatens artikel 6, stk. 2, og Domstolens afgørelser skal EU respektere de grundlæggende rettigheder, som er garanteret i henhold til konventionen til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som blev underskrevet i Rom den 4. november 1950. I den forbindelse bestemmer konventionens artikel 10 i første afsnit, at retten til ytringsfrihed omfatter frihed til at modtage oplysninger. Det medfører, at der ikke kan findes ytringsfrihed uden uhindret adgang til oplysninger. Ved at garantere frihed til at yde tv-tjenester på tværs af grænserne bidrager politikken vedrørende det indre marked til ytringsfriheden, som er af afgørende betydning for, at vores demokratiske samfund kan fungere. Derudover skal man i forbindelse med fjernelsen af hindringer for fri adgang til oplysninger tage hensyn til målsætninger af almen interesse som f.eks. pluralisme, kulturel mangfoldighed, beskyttelse af ophavsrettigheder, forbrugerbeskyttelse og beskyttelse af mindreårige.

Fællesskabslovgivningen skal stå i et rimeligt forhold til den målsætning, som man vil opnå¹⁷. Ytringsfrihedens altoverskyggende betydning i et frit samfund betyder, at lovgivningens omfang skal begrænses til det minimum, der er nødvendigt for at opfylde disse målsætninger af almen interesse.

3.2. Jurisdiktion

Direktivet om fjernsyn uden grænser udgør de lovgivningsmæssige rammer for tv-spredning i EU. Da direktivet blev ændret i 1997, indførte man visse praktiske kriterier med henblik på gennem en udtømmende procedure at fastslå, under hvilken medlemsstats jurisdiktion et givet tv-selskab hører.

Det er klart, at dobbelt jurisdiktion ikke kan forekomme under fællesskabslovgivningen. Direktivet fastlægger en række kriterier, som har til formål at afgøre, hvilken medlemsstat der

¹⁵ Sag C-140/99.

¹⁶ Sag C-145/00.

¹⁷ Som defineret af Domstolen, jf. sag C-84/94, C-233/94, C-76/90 osv.

har jurisdiktionen. Derudover fremgår det tydeligt af direktivet, at hvor jurisdiktionen ikke kan fastlægges ved hjælp af kriterierne i artikel 2, stk. 3, skal den kompetente medlemsstat fastlægges med henvisning til artikel 52 ff. (nu artikel 43) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Derfor er det i henhold til fællesskabslovgivningen ikke muligt, at mere end en medlemsstat har jurisdiktion.

Kommissionen har overvåget overholdelsen og effektiviteten af disse principper i referenceperioden.

Derudover overvejede Domstolen spørgsmålet vedrørende jurisdiktion og en modtagemedlemsstats mulighed for at lægge sag an i sagen Kommissionen mod Kongeriget Belgien¹⁸. Hvad angår jurisdiktion, fandt Domstolen, at der er en klar forskel med hensyn til de pligter, som påhviler henholdsvis de lande, hvorfra programmerne udsendes, og de lande, som modtager disse. Det er alene op til den medlemsstat, hvorfra tv-programmerne udsendes, at overvåge anvendelsen af den lovgivning, som i pågældende medlemsstat finder anvendelse over for sådanne udsendelser, og at sikre overholdelse af direktivet. Modtagemedlemsstaten skal kun forvisse sig om, at de pågældende programmer udsendes fra en anden medlemsstat.

Efter indgivelsen af en klage er Kommissionen blevet opmærksom på den nederlandske mediekommissions (Commissariaat voor de Media) anvendelse af disse bestemmelser i direktivet.

Sagsøgeren, CLT-UFA SA, er et satellit-tv-selskab hjemmehørende i Luxembourg, som udsender RTL 4 og 5 på det nederlandske marked. Den nederlandske mediekommission stadfæstede ved sin afgørelse af 5. februar 2002 sin tidligere afgørelse af 20. november 1997. I den oprindelige afgørelse fandt man, at RTL/Veronica de Holland Media Group SA var ansvarlig for udsendelsen af RTL 4 og RTL 5, som derfor henhørte under de nederlandske myndigheders jurisdiktion.

Kommissionen mener, at i henhold til direktivets kriterier henhører RTL 4 og 5 under de luxembourgske myndigheders jurisdiktion. Parterne bestrider ikke, at kanalerne er godkendt i Luxembourg. Man vil følge denne sag nøje for at sikre, at den måde, man tolker kriterierne på, er i tråd med Domstolens retspraksis.

3.3. Begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (artikel 3a)

Direktivets artikel 3a, stk. 1, giver medlemsstaterne hjemmel til at træffe *nationale foranstaltninger* med henblik på beskyttelse af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, således at en væsentlig del af offentligheden i pågældende medlemsstat ikke er afskåret fra at kunne se sådanne begivenheder på gratis tv. I artikel 3a, stk. 2, fastlægges proceduren for indhentelse af Kommissionens forudgående vurdering af, hvorvidt foranstaltningerne er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Artikel 3a, stk. 3, har til formål at sikre, at tv-radiospredningsorganer, som er etableret i andre medlemsstater, respekterer de foranstaltninger, som er truffet af de pågældende medlemsstater.

I slutningen af 2002 havde Italien, Tyskland, Det Forenede Kongerige og Østrig truffet foranstaltninger vedrørende direktivets artikel 3a, stk. 1. I begyndelsen af 2002 trak Danmark sine foranstaltninger tilbage¹⁹. I overensstemmelse med direktivets artikel 3a, stk. 2, er der hvert år i De Europæiske Fællesskabers Tidende blevet offentliggjort en konsolideret liste

¹⁸ Sag C-11/95 - afgørelse af 10. september 1996.

¹⁹ Offentliggjort i EFT C 45 af 19.02.2002.

over de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet. Den seneste konsoliderede liste blev offentliggjort i august 2002²⁰.

I den periode, som er omfattet af denne rapport, er de **østrigske** foranstaltninger blevet drøftet i kontaktudvalget og offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 19. januar 2002²¹.

Foranstaltningerne er beskrevet i loven om enerettigheder på tv-området (Fernseh-Exklusivrechtgesetz – FERG), og en liste over begivenheder af større betydning kan findes i bekendtgørelsen om begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. FERG pålægger tv-radiospredningsorganer, som har erhvervet sig enerettigheder til begivenhederne på listen, at sikre, at disse begivenheder kan ses af mindst 70 % seerne²² på en kanal, som er gratis tilgængelig i Østrig. Den høringsproces, som udkastet til loven indeholder bestemmelser om, var ret vidtrækkende og omfattede også ejerne af rettighederne.

Følgende begivenheder figurerer på listen: OL, sommer- og vinterlegene, VM- og EM-fodboldlandskampe med østrigsk deltagelse samt åbningskampe, semifinaler og finaler (herrer), den østrigske pokalfinale (fodbold), verdensmesterskaberne i alpint skiløb og verdensmesterskaberne i de nordiske skidiscipliner under FIS, Wienerphilharmonikernes nytårskoncert og Wiener Opernball.

Belgien forelagde et udkast til foranstaltninger den 5. september 2002. Forslaget var ikke fuldstændigt, og de belgiske myndigheder blev oplyst herom. På et første møde anførte de irske myndigheder, at de havde til hensigt at forelægge et udkast til foranstaltninger i nær fremtid, og de blev oplyst om den procedure, som er beskrevet ovenfor.

Gennemførelse af direktivets artikel 3a, stk. 3, er obligatorisk for alle medlemsstater. Det er yderst vigtigt, at gennemførelsen af denne bestemmelse er effektiv, da den skal sikre, at medlemsstaternes specifikke bestemmelser om begivenheder af væsentlig interesse i henhold til artikel 3a, stk. 1, ikke undermineres af tv-radiospredningsorganer, der er underlagt andre medlemsstaters lovgivning. Kommissionen mener, at anvendelsen af artikel 3a har været tilfredsstillende i referenceperioden. Artikel 3a har været gjort til genstand for retssager på nationalt og europæisk plan. Overhuset²³ mente, at det resultat, som man i henhold til artikel 3a, stk. 3, kræver, at medlemsstaterne opnår, er klart. Det er at forhindre, at tv-radiospredningsorganer udnytter deres enerettigheder på en sådan måde, at en væsentlig del af offentligheden i en anden medlemsstat er afskåret fra at se en bestemt begivenhed. En anden sag verserer ved De Europæiske Fællesskabers Ret af Første Instans²⁴. Det vigtigste spørgsmål i den sag synes at vedrøre vurdering af Kommissionens rolle, for så vidt angår direktivets artikel 3a.

²⁰ EFT C 189 af 9.8.2002, s. 2.

²¹ EFT C 16 af 19.1.2002, s. 8.

²² 70 % af seerne vedrører antallet af husstande med tv, som råder over kabel- eller satellit-tv-infrastruktur. Denne grænse betyder, at følgende tv-selskaber er berettigede til at transmittere de begivenheder, som er nævnt på listen: ORF 1 og 2, ARD, ZDF, RTL, PRO7, SAT1, 3 Sat, BFS (Bayern), RTL 2, Vox [kilde: <http://mediaresearch.orf.at>].

²³ Regina mod ITC, 25. juli 2001, UKHL 42.

²⁴ Sag T-33/01.

3.4. Fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer

Kommissionen vedtog den 8. november 2002 den femte meddelelse til Rådet og Parlamentet om gennemførelsen af artikel 4 og 5 i direktiv 89/552/EØF, ændret ved direktiv 97/36/EF, for perioden 1999-2000 om fremme af distribution og produktion af fjernsynsprogrammer.²⁵

Artikel 4 bestemmer, at medlemsstaterne, når det er muligt, med passende midler skal drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter størstedelen af sendetiden til transmission af europæiske programmer som defineret i artikel 6. Artikel 5 bestemmer, at medlemsstaterne, når det er muligt, med passende midler skal drage omsorg for, at tv-radiospredningsorganerne afsætter mindst 10 % af deres sendetid - eller alternativt efter medlemsstaternes valg, mindst 10 % af deres programbudget - til europæiske programmer, der er fremstillet af producenter, som er uafhængige af disse organer. Denne andel skal opnås ved at øremærke en tilstrækkelig andel til programmer af ny dato, dvs. programmer, der udsendes senest fem år efter deres produktion.

Hvad angår både artikel 4 og 5 har størstedelen af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, valgt mere detaljerede og strengere regler på dette område.

Inden for rammerne af gennemgangen af direktivet har Kommissionen understreget de generelle tendenser, som man har observeret både på fællesskabsplan og i de pågældende medlemsstater. I den sammenhæng har man på baggrund af de kriterier, som er beskrevet i direktivets artikel 4 og 5, udviklet en række indikatorer med henblik på at tilvejebringe en objektiv analysemodel.

I referenceperioden (1999-2000) afspejler de nationale rapporter, at EU's medlemsstater generelt har anvendt bestemmelserne i direktivets artikel 4 (europæiske programmer) og 5 (europæiske programmer, der er fremstillet af uafhængige producenter) på tilfredsstillende vis.

En detaljeret gennemgang af disse rapporter foretaget af Kommissionen afslører, for så vidt angår både artikel 4 og 5, en positiv og dynamisk tendens med hensyn til udsendelsen af europæiske programmer, herunder programmer fremstillet af uafhængige producenter, inden for rammerne af en generel stigning i antallet af kanaler i referenceperioden.

Den gennemsnitlige sendetid afsat til europæiske programmer²⁶ for samtlige europæiske kanaler i alle medlemsstaterne var 60,68 % i 1999 og 62,18 % i 2000, hvilket udgør en stigning på 1,50 procentpoint i referenceperioden.

Den gennemsnitlige andel af programmer produceret af uafhængige producenter²⁷ og udsendt af samtlige europæiske kanaler i alle medlemsstaterne var 37,51 % i 1999 og 40,47 % i 2000, hvilket udgør en stigning på 2,95 procentpoint i referenceperioden.

²⁵ KOM(2002) 612 endelig.

²⁶ For hvert af de relevante år er seertallet baseret på de seneste tal offentliggjort i den statistiske årbog udgivet af det europæiske observatorium for det audiovisuelle område (European Audiovisual Observatory): Statistical Yearbook 2002 (Volume 2) "Household audiovisual equipment, transmission, television audience". Med undtagelse af særlige tilfælde blev alle kanaler med et seertal på over 3 % (hele dagen) i hvert af de to relevante år taget i betragtning.

²⁷ *Gennemsnitlig sendetid* eller alternativt, alt afhængig af det valg, som den pågældende medlemsstat har truffet i forbindelse med gennemførelsen af direktivet, *den gennemsnitlige andel af programbudgettet afsat til europæiske programmer produceret af uafhængige producenter*.

Den gennemsnitlige andel af programmer af ny dato produceret af uafhængige producenter ("*passende andel*") var 53,80 % i 1999 og 55,71 % i 2000, hvilket udgør en stigning på 1,91 procentpoint i referenceperioden.

I meddelelsen findes også de grunde, som medlemsstaterne anfører for, at kanalerne ikke lever op til de forpligtelser, som findes i direktivet. Man anførte bl.a. følgende grunde:

- Grupper af kanaler, som tilhører samme tv-spredningsorgan. I medlemsstaternes rapporter blev det ofte understreget, at de pågældende kanaler samlet set levede op til eller oversteg den minimumsandel, som direktivet indeholder bestemmelser om.
- Den særlige karakter af de emner, som er omfattet af kanalernes programflade, og de opnåede fremskridt. I mange tilfælde betyder emnernes særlige karakter, at man ikke kan leve op til kravene vedrørende minimumsandel (meget specifikke nichemarkeder).
- Kanalen er ny. Ikke desto mindre udsender mange af de nye kanaler en stor andel af europæiske programmer de første år med henblik på at komme ind på det pågældende marked.
- Datterselskaber af virksomheder, som hører hjemme i tredjelande. Sådanne kanaler har tendens til systematisk at bruge deres eget lager af materiale og viser sjældent europæiske programmer.

I praksis anfører man ofte en kombination af disse grunde i medlemsstaternes rapporter. De pågældende kanaler er ofte de samme i de forskellige medlemsstater.

Hvad angår de foranstaltninger, som er planlagt eller vedtaget i forbindelse med tilfælde af manglende overholdelse, er det værd at bemærke, at rapporterne indeholdt oplysninger om forskellige former for foranstaltninger: løbende dialog, overvågning af de pågældende kanaler, officielle meddelelser og retssager mod tv-radiospredningsorganerne.

3.5. Anvendelse af reglerne for fjernsynsreklamer (artikel 10 til 20)

Direktivet fastsætter i kapitel IV visse forpligtelser og regler for fjernsynsreklamer, sponsorering og teleshopping: disse omfatter mængden af reklamer i tv (kvoter pr. dag og time, artikel 18), antal reklamer og regler for afbrydelser (artikel 11) samt regler for indhold og præsentation af reklame (artikel 10, 12, 13, 14, 15 og 16). Der gælder særlige regler for sponsorering af tv-programmer (artikel 17).

Kommissionen er blevet forelagt en række klager - ofte fra forbrugersammenslutninger - der vedrører en påstået manglende overholdelse i visse medlemsstater af reglerne for reklame og sponsorering, hvad angår begrænsningerne med hensyn til tid. I den periode, som dækkes af denne rapport, vedrørte problemerne navnlig den praksis, som visse tv-radiospredningsorganer i Grækenland anvender.

I forbindelse med anvendelse af bestemmelserne i direktiv 89/552/EØF er der i tre tilfælde indledt overtrædelsesprocedurer vedrørende mangelfuld gennemførelse mod henholdsvis Grækenland, Spanien og Italien (manglende overholdelse af reglerne om reklame). Sagerne mod Spanien og Italien blev afsluttet i løbet af referenceperioden. Påstandene vedrørende de græske tv-radiospredningsorganer medførte, at disse blev gjort til genstand for overvågning. Denne sag er blevet fulgt af de græske myndigheder, som er i færd med at træffe korrigerende foranstaltninger.

På baggrund af overvågning af overholdelsen af reklamebestemmelserne, som blev gennemført for Kommissionen af en ekstern konsulent, Audimetrie, blev der i tre tilfælde indledt overtrædelsesprocedurer mod henholdsvis Tyskland, Italien og Portugal. I

referenceperioden gennemførte Kommissionen to uafhængige og specifikke undersøgelser vedrørende dette kapitel i direktivet. Den første undersøgelse om fjernsynsreklame og teleshoppings påvirkning af mindreårige blev gennemført af INRA (med Bird & Bird som juridisk ansvarshavende).²⁸ Formålet med undersøgelsen var at bestemme og beskrive de nationale bestemmelser om reklame, som findes i love, bestemmelser og adfærdskodekser med selvregulering, og som finder anvendelse i forbindelse med reklame i hver enkelt medlemsstat med henblik på at beskytte mindreårige. Derudover beskrev man fuldt ud den nationale ordning for behandling af klager, herunder også administrative og lovgivningsmæssige foranstaltninger samt foranstaltninger med baggrund i selvregulering.

Den første del vedrører forholdene i hver enkelt medlemsstat og i hvert enkelt EØS-land. Den omfatter en fuldstændig redegørelse for lovgivning, bestemmelser og andre former for administrativ praksis i medlemsstaterne, hvad angår reklame og teleshopping rettet mod børn. Man kortlægger heri udviklingen med hensyn til sådanne bestemmelser fra 1998 (dvs. før vedtagelsen af direktivet om fjernsyn uden grænser) og indtil nu. Denne del omfatter oplysninger om alle drøftelser, som fandt sted, og de principper, som sådanne bestemmelser er baseret på. Anden del af rapporten vedrører den lovgivning, som finder anvendelse på europæisk og internationalt plan.

Undersøgelsen viser, at direktivets bestemmelser giver et sæt hensigtsmæssige og fleksible rammer for medlemsstaternes regler på dette område. Det er værd at bemærke den udstrakte brug af selvregulering på dette område, både hvad angår de anvendte regler og de til rådighed værende klageprocedurer. Der er en klar forskel mellem reglerne for fjernsyn og andre medier, idet fjernsyn er underkastet strengere regler end andre medier.

Der er et bemærkelsesværdigt antal forskelle mellem medlemsstaterne bl.a. vedrørende aldersgrænserne i forskellige definitioner (som ydermere inden for den enkelte medlemsstat udviser forskelle alt afhængig af den pågældende aktivitet) og specifikke bestemmelser for bestemte sektorer (f.eks. for økonomiske aktiviteter eller reklame for alkohol). Antallet af klager er ekstremt lavt og er ikke steget væsentligt i den periode, som undersøgelsen dækker, hvilket viser, at direktivet, som det er gennemført i medlemsstaterne, fungerer effektivt.

Der foreligger et begrænset antal forslag i visse medlemsstater, hvis mål hovedsageligt synes at være at klarlægge anvendelsen af den eksisterende lovgivning.

Undersøgelsen viser, hvilke medlemsstater der har truffet foranstaltninger, som er mere restriktive end direktivets bestemmelser; kun en medlemsstat har et totalt forbud mod reklame rettet mod mindreårige under 12 år (Sverige), en har et forbud mod legetøjsreklamer fra kl. 7.00 - 22.00 (Grækenland), mens et mindre antal medlemsstater har lovgivningsmæssige (Belgien - Flandern, og Italien) eller frivillige (Danmark) restriktioner vedrørende reklame i forbindelse med børneprogrammer. Det store flertal af medlemsstaterne begrænser ikke reklame rettet mod børn, men har detaljerede regler for reklamens indhold (f.eks. må reklamerne ikke opfordre børn til at opsøge fremmede steder eller at tale med fremmede; brugen af berømtbilleder, som er kendt af børn, kan være forbudt eller begrænset; slikreklamer skal omfatte et billede af en tandbørste på skærmen). Disse regler gennemføres ved hjælp af både lovgivning og selvregulering.

²⁸ Alle undersøgelserne kan findes på Europa-serveren på følgende adresse:
http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm

Den anden undersøgelse vedrørende udviklingen af nye reklameteknikker blev gennemført af Bird & Bird og Carat Crystal.²⁹ Formålet med undersøgelsen var at give Kommissionen et dækkende og præcist kendskab til de øjeblikkelige forhold og den sandsynlige fremtidige udvikling med hensyn til reklame, sponsorering og teleshopping-teknikker, hvad angår de forskellige medier - fjernsyn, radio, biograf og internet. Det omfattede udviklingen med hensyn til den nuværende praksis inden for f.eks. produktplacering eller reklameindslag.

Undersøgelsen dækkede navnlig teknikkerne vedrørende interaktiv og virtuel reklame (især i forbindelse med sportsarrangementer) samt brugen af split screen og bannerreklame. Der findes i de forskellige medlemsstater og EØS-lande forskellige bestemmelser vedrørende gennemførelse af direktivets kapitel IV. Undersøgelsen består af to dele, som henholdsvis analyserer de økonomiske aspekter af og de lovgivningsmæssige rammer for reklame i hver enkelt medlemsstat. Hvad angår de lovgivningsmæssige rammer, undersøgte man brugen af forskellige teknikker som f.eks. interaktiv reklame, split screen-teknikker og virtuel reklame med henblik på at konstatere, hvorvidt de bruges, og om der findes specifikke regler.

Generelt kan man sige, at der ofte er betragtelige forskelle mellem de enkelte medlemsstater, hvad angår den faktiske brug og betydningen af visse teknikker, samt hvad angår de nationale myndigheders tilgang. Der er store forskelle med hensyn til eksistensen af specifikke regler vedrørende de nye teknikker:

Interaktiv: På nuværende tidspunkt er Det Forenede Kongerige den eneste medlemsstat med specifik lovgivning vedrørende interaktiv reklame. Bortset fra ITC's (myndigheder med ansvar for medieområdet i Det Forenede Kongerige) regler og EGTA's standard findes der ingen særlig lovgivning, som finder anvendelse over for kommercielle, interaktive tjenester, da interaktiv reklame stadig er på forsøgsstadiet i de fleste medlemsstater.

Split screen: Det er forbudt at bruge denne teknik i en række medlemsstater: Nederlandene, Portugal, Sverige og Frankrig. Andre lande har tilladt brugen af teknikken, f.eks. Det Forenede Kongerige og Tyskland. Tyskland er det eneste land, som har vedtaget særlig lovgivning om emnet. I Det Forenede Kongerige tillader ITC brugen af split screen, men i en mere begrænset form (i forbindelse med reklamer kan man vise oplysninger om programmet, men kun i form af tekst.)

Virtuel reklame (eller sponsorering): I Italien, Frankrig, Portugal og Norge mener man, at virtuel reklame er tv-reklame og i strid med de principper, som regulerer reklame i forbindelse med programmerne, og denne form for reklame er derfor forbudt. I Det Forenede Kongerige og Tyskland findes der særlig lovgivning, som tillader brugen af denne teknik på visse betingelser.

Af undersøgelsens afsnit om de økonomiske aspekter fremgår det, at en lang række sponsoreringsteknikker anvendes i medlemsstaterne. Det står klart, at brugen af sådanne teknikker er blevet øget væsentligt, siden det oprindelige direktiv blev vedtaget i 1989. Selv om sponsorering ikke er en ny teknik som sådan, er den blevet ændret meget, da man kan se, at de teknikker, som anvendes i dag, afviger betragteligt fra den traditionelle fjernsynssponsorering, som fandtes, da man udarbejdede reglerne om sponsorering.

De foreløbige resultater af undersøgelsen viser, at disse nye teknikker er i et indledende stadie og endnu ikke har nogen særlig økonomisk betydning for indtægterne fra mediereklame. Som

²⁹ Offentliggjort på følgende adresse: http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/studi_en.htm

tallene viser kommer 96 - 99 % af alle reklameindtægterne i forbindelse med de forskellige medier faktisk stadig fra traditionel reklame.

Kommissionen har også iværksat to høringsrunder vedrørende forbrugerbeskyttelse generelt³⁰: grønbogen om forbrugerbeskyttelse i Den Europæiske Union (KOM (2001) 531 endelig) og opfølgingsmeddelelsen (KOM (2002) 289 endelig).

De to dokumenter omhandler en række spørgsmål og ideer vedrørende fremtiden med hensyn til lovgivning om og håndhævelse af forbrugerbeskyttelse. Navnlig beskriver man i opfølgingsmeddelelsen ideen om at udvikle et rammedirektiv om rimelig handelspraksis og adfærdskodekser, som dækker hele EU. Derudover foreslog man, at der udvikles et lovgivningsinstrument, der muliggør samarbejde mellem de myndigheder, som håndhæver lovgivningen. I opfølgingsmeddelelsen beskriver man også en handlingsplan for yderligere høringer af medlemsstaterne og forskellige interessenter.

Kommissionen er i gang med det forberedende arbejde og høringer vedrørende et rammedirektiv, og den har i sit arbejdsprogram tilkendegivet, at der vil blive fremsat et forslag i 2003. Disse initiativer er fuldt ud i overensstemmelse med eksisterende fællesskabspolitikker som f.eks. Kommissionens av-politik (navnlig direktivet om fjernsyn uden grænser) og politikken vedrørende kommerciel kommunikation samt opfølgningen på Kommissionens strategi for tjenester i det indre marked.

3.6. Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden (artikel 2a, artikel 22 og artikel 22a)

Som en undtagelse fra den generelle regel om modtagefrihed og om ikke at hindre retransmission har medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 2a, stk. 2, mulighed for - hvis de overholder en særlig procedure - at træffe foranstaltninger over for tv-radiospredningsorganer, der er underlagt en anden medlemsstats jurisdiktion, og som begår en "åbenlys, væsentlig og alvorlig" overtrædelse af direktivets artikel 22 og/eller artikel 22a. Denne bestemmelse har til hensigt at beskytte mindreårige mod programmer, som i alvorlig grad kan skade deres "fysiske, psykiske eller moralske udvikling" og at sikre, at tv-radiospredningsorganer ikke tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

En række særlige betingelser skal opfyldes af modtagemedlemsstaten. Tv-radiospredningsorganet skal have overtrådt artikel 22 og/eller 22a ved mindst to tidligere lejligheder. Den pågældende medlemsstat skal skriftligt underrette tv-radiospredningsorganet og Kommissionen om de påståede overtrædelser og om de foranstaltninger, den agter at træffe, hvis der igen sker en overtrædelse.

Der skal også gennemføres høringer. Hvis disse høringer ikke inden 15 dage efter underretningen fører til en mindelig ordning, og hvis den påståede overtrædelse fortsætter, kan modtagemedlemsstaten ensidigt træffe midlertidige foranstaltninger over for den pågældende kanal.

Kommissionen træffer senest to måneder efter underretningen om de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaten, afgørelse om, hvorvidt disse foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten. Såfremt den afgør, at de ikke er det, kan den pålægge medlemsstaten straks at bringe dem til ophør.

³⁰ http://europa.eu.int/comm/consumers/policy/developments/fair_comm_pract/follow_green_en.html

I den relevante periode har kun én medlemsstat (Tyskland) meddelt Kommissionen, at den har til hensigt at anvende denne procedure. Kommissionen har til stadighed kontakt med de pågældende medlemsstater.

Kommissionen mener, at anvendelsen af artikel 2a, stk. 2, har været tilfredsstillende i referenceperioden. Bestemmelsen har beskyttet de offentlige generelle interesser og givet et sæt sikre rammer for beskyttelse af mindreårige med mindst mulig begrænsning af friheden til at kunne udbyde tjenester.

Kommissionen ønsker dog at understrege, at dens vurdering af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 2a, stk. 2, er baseret på faktuelle og retlige overvejelser, mens den moralske vurdering af programmernes indhold afhænger af bedømmelsen i den medlemsstat, som har det overordnede ansvar for tilladelse til eller forbud mod transmission af visse programmer fra tv-radiospredningsorganer under dens jurisdiktion, som overtræder bestemmelserne i artikel 22. Direktivet foregriber en eventuel forskel i vurderingen mellem myndighederne i oprindelseslandet og modtagelandet.

Derudover berører de foranstaltninger, der træffes af modtagemedlemsstaten, ikke de foranstaltninger, der om nødvendigt træffes af den medlemsstat, under hvis jurisdiktion det pågældende tv-radiospredningsorgan hører. Det er derfor ikke et spørgsmål om overførsel af jurisdiktion mellem medlemsstater, men om at modtagelandet får en enestående mulighed for i henhold til en særlig procedure at træffe foranstaltninger til beskyttelse af dets interesser, når åbenlyse og alvorlige forhold begrundet dette.

Det er også vigtigt at understrege, at medlemsstaterne, med det system af fællesskabsregler der er fastlagt i direktivet (artikel 2a, stk. 1), ikke må anvende diskriminerende moralske kriterier for de tv-spredningsselskaber, der hører under deres jurisdiktion. En strengere holdning til programmer, der modtages på deres område, og en mere lemfældig holdning til programmer, der transmitteres til udlandet (typisk programmer fra satellitkanaler) kan ikke accepteres. Tværtimod er medlemsstaterne forpligtet til at sikre, at alle tv-radiospredningsorganer under deres jurisdiktion opfylder bestemmelserne i artikel 22.

I henhold til artikel 22 skal medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger med henblik på at sikre, at de tv-radiospredningsorganer, som hører under deres myndighed, ikke udsender programmer, som i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling, herunder navnlig programmer, som indeholder pornografi eller umotiveret vold. Dette gælder også andre programmer, som kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling, medmindre det ved valget af sendetidspunkt eller ved tekniske foranstaltninger sikres, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne. Medlemsstaterne skal desuden sørge for, at udsendelserne ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet. Som følge heraf bliver spørgsmål vedrørende klassificering af afgørende betydning.

Klassificeringssystemerne kan variere ikke bare mellem EU- og EØS-landene, men ligeledes inden for en medlemsstat og/eller et EØS-land, som ikke er medlem af EU, alt afhængig af distributionskanal. En film, som er klassificeret på en given måde, når den vises i biografen, kan være klassificeret anderledes, når der er tale om udsendelse på tv, online levering eller videobånd/dvd. I visse medlemsstater som f.eks. Nederlandene med NICAM³¹ har man allerede påbegyndt klassificering på tværs af medierne. På grundlag af et initiativ, som man

³¹ Nederlands Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media; www.nicam.cc

har taget i branchen, har man oprettet et fælleseuropæisk klassificeringssystem for videospil. Rådet hilste i en resolution, som blev drøftet den 1. marts 2002, dette initiativ velkommen³².

Kommissionen iværksatte derfor en undersøgelse, som blev gennemført af konsulenten Olsberg SPI, med henblik på at kortlægge brugen af klassificering i de forskellige EU- og EØS-lande fordelt på de forskellige distributionskanaler og med henblik på at evaluere betydningen af forskelle indenfor national lovgivning og praksis i forbindelse med klassificering af markedsføring af film. Undersøgelsen skal endvidere analysere den mulige forvirring på grund af forskelle i klassificeringen blandt personer med ansvar for mindreårige.

3.7. Koordination mellem de nationale myndigheder og Kommissionen

Det er de nationale myndigheder (ministerier og/eller uafhængige myndigheder) i de enkelte medlemsstater, der er ansvarlige for det audiovisuelle område, og som skal sikre, at direktivets regler overholdes. Der har været en systematisk kontakt med de nationale instanser (ministerier og /eller uafhængige kontrolmyndigheder) hovedsageligt via det kontaktudvalg, som er oprettet i henhold til direktivet (artikel 23a). Udvalget er sammensat af repræsentanter for medlemsstaternes kompetente myndigheder, og formandskabet varetages af en repræsentant for Kommissionen. I den periode, som denne beretning dækker, har udvalget holdt fire møder. To af disse møder blev fulgt op af møder med deltagelse af medlemmerne af kontaktudvalget og repræsentanter for kandidatlandene.

Udvalget har udført de opgaver, som er anført i direktivet, og har i særdeleshed fremmet en effektiv gennemførelse af direktivet, afgivet udtalelser hovedsageligt i forbindelse med proceduren i artikel 3a, stk. 2, om begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (se punkt 3.3, det østrigske udkast til foranstaltninger blev drøftet på det trettende møde). Med henblik på at fremme gennemførelsen af direktivet gennem regelmæssige høringer om praktiske problemer vedrørende anvendelsen heraf drøftede kontaktudvalget bl.a. fortolkningen af direktivets artikel 18, stk. 2, (hvornår begynder en "given periode på en time") og af artikel 11, stk. 2, (reklame i forbindelse med sportsarrangementer). På møderne i kontaktudvalget forelagde Kommissionen de gennemførte evalueringer og undersøgelser (evalueringsrapport om anvendelsen af henstillingen om beskyttelse af mindreårige, undersøgelse vedrørende reklame og børn, undersøgelse vedrørende nye reklameteknikker, undersøgelse af udviklingen i av-sektoren osv.). Medlemsstaterne oplyste om ny lovgivning (Det Forenede Kongeriges "Communications Bill" (lov om kommunikation og medier) og Tysklands "Jugendmedienschutz Staatsvertrag" (statsaftale om beskyttelse af unge i forbindelse med massemedier)). Ved forskellige lejligheder drøftede kontaktudvalget også konflikten vedrørende jurisdiktion mellem to medlemsstater (jf. punkt 3.2.).

Kommissionen var også i stand til at koordinere med de nationale kontrolmyndigheder på av-området inden for rammerne af den europæiske platform for kontrolmyndigheder (EPRA), som blev oprettet i april 1995 på Malta. Denne platform skal være et forum, hvor repræsentanter for kontrolmyndighederne kan diskutere og udveksle idéer om av-lovgivning både på europæisk og nationalt plan. 43 kontrolmyndigheder fra 35 lande er på nuværende tidspunkt medlem af EPRA. Europa-Kommissionen har status af permanent observatør. Kommissionen deltager aktivt i platformens møder og arbejde.

EPRA har afholdt 4 møder i referenceperioden, hvoraf det seneste fandt sted i Ljubljana den 24. og 25. oktober 2002.

³² EFT L 65 af 14.3.2002, s. 2.

4. INTERNATIONALE ASPEKTER

4.1. Udvidelsen: Analyse af av-lovgivningen i kandidatlandene

Tretten kandidatlande er i gang med at tilpasse deres politik til Det Europæiske Fællesskabs av-politik; samtidig konsoliderer og videreudvikler de nationale av-strukturer, som kan leve op til de behov, som et moderne samfund har. Første skridt i retning af integration af den europæiske av-politik har været gennemførelse af bestemmelserne i direktivet om fjernsyn uden grænser i kandidatlandenes tv-radiospredningslovgivning.

De fleste af kandidatlandene har nu tilpasset en stor del af deres lovgivning til EU's regelværk. På denne baggrund har man allerede nu for følgende 11 landes vedkommende kunnet afslutte kapitlet vedrørende av-politik: Bulgarien, Cypern, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Tjekkiet, Slovakiet og Slovenien. Ydermere har det rumænske parlament vedtaget en ny lov om tv-radiospredning i juni 2002, som generelt er i tråd med direktivet om fjernsyn uden grænser. Man forventer således, at man foreløbigt kan afslutte kapitel 20 med Rumænien i nær fremtid.

Man forventer dog yderligere udvikling.

For det første har de fleste kandidatlande påtaget sig at vedtage mindre lovgivningsmæssige ændringer før tiltrædelsen, mens der stadig er behov for en mere omfattende lovgivningsmæssig udvikling i Tyrkiet. Lovgivningsmæssige ændringer er på vej i f.eks. Polen og Tjekkiet.

For det andet er fokus i alle kandidatlandene med undtagelse af Tyrkiet nu på den faktiske gennemførelse af nye bestemmelser og ikke længere på tilpasning af lovgivningen. I den sammenhæng er administrationens og retsvæsenets kapacitet et af de punkter, der figurerer højest på dagsordenen i forbindelse med forhandlingerne med kandidatlandene. Effektiv gennemførelse af EU's regelværk afhænger af det overordnede politiske miljø på av-området, dets effektivitet og gennemsigtighed samt den grad af lovgivningsmæssig sikkerhed, som det giver tv-radiospredningsorganerne. I den sammenhæng er landets kontrollerende myndigheds evne til uafhængigt at overvåge og sanktionere tv-radiospredningsorganernes adfærd meget ofte et centralt punkt i forbindelse med gennemførelsesarbejdet.

4.2. Samarbejde med Europarådet

Europarådets europæiske **konvention om grænseoverskridende fjernsyn** blev ændret ved en protokol med henblik på at tage hensyn til udviklingen på tv-radiospredningsmarkedet, og for at den fortsat kunne være i overensstemmelse med direktivet. Protokollen, som ændrer konventionen om grænseoverskridende fjernsyn, blev vedtaget af Europarådets ministerkomité den 9. september 1998. Den ændrede konvention trådte i kraft den 1. marts 2002.

Samarbejdet mellem Europa-Kommissionen og Europarådet er blevet videreudviklet, navnlig hvad angår udveksling af oplysninger om udviklingen af av-politikker i de af Europarådets medlemsstater, som ikke er medlem af EU. Der er blevet afholdt møder den 18. september 2001 og 27. juni 2002 med deltagelse af Europa-Kommissionens tjenestemænd og medlemmer af Europarådets sekretariat for mediepolitik.

Disse møder gav begge parter mulighed for at gennemføre en uformel meningsudveksling om den nuværende situation i av-sektoren i de af Europarådets medlemsstater, som ikke er

medlem af EU, samt mulighed for at Kommissionen kunne få oplysninger om de områder, som Europarådet prioriterede højest i forbindelse med bistandsprogrammer i disse lande.

Yderligere samarbejde er blevet udviklet på et pragmatisk grundlag, navnlig gennem gensidige høringer vedrørende lovgivningsmæssig udvikling i disse lande. Efter det andet møde blev der etableret kontakter mellem Kommissionens tjenestegrene med ansvar for at administrere EU's programmer i europæiske tredjelande og Europarådets relevante tjenestegrene.

5. KONKLUSIONER OG PERSPEKTIVER

Som en overordnet vurdering kan det konkluderes, at direktivet fortsat er en effektiv garanti for friheden til at udbyde tv-tjenester inden for Fællesskabets grænser. De overordnede målsætninger af almen interesse³³, som direktivet har til formål at beskytte, er stadig relevante, og mere end nogensinde før har medlemsstaterne givet sig selv midlerne til at nå disse målsætninger. Der er blevet oprettet nationale kontrolmyndigheder, og de fleste medlemsstater har afsat yderligere personale og ressourcer med henblik på at gennemføre direktivet effektivt. Direktivet om fjernsyn uden grænser giver et sæt effektive lovgivningsmæssige rammer for den europæiske av-sektor, og beretningen bekræfter relevansen af den fælles europæiske tilgang til spørgsmål vedrørende av-midler. Ifølge den særskilte beretning om anvendelsen af direktivets artikel 4 og 5 var resultaterne generelt tilfredsstillende, hvad angår kanaler, der opfylder kravene vedrørende europæiske programmer og uafhængig produktion.

Direktivets artikel 26 bestemmer, at Kommissionen ikke bare skal forelægge beretningen om anvendelsen af direktivet, men også om nødvendigt fremsætte yderligere forslag til tilpasning af direktivet på baggrund af udviklingen inden for tv-radiospredning. Derfor besluttede Kommissionen at lade en uafhængig konsulent gennemføre en undersøgelse vedrørende fremtidsudsigterne for udviklingen af teknologier og markeder inden for den europæiske av-sektor indtil 2010³⁴ med henblik på at tilvejebringe input til en fremtidig analyse. I undersøgelsen peger man på, at i fremtiden kan udviklingen på en række teknologiske og økonomiske områder ændre de nuværende mønstre inden for av-branchen. Teknologiske fremskridt forventes at muliggøre nye former for forbrug af tv-radiospredningsmedier og at ændre markedets samlede størrelse samt den relative styrke, som de forskellige operatører i av-branchen har. De nye teknologier kunne skabe de rette betingelser for, at der opstår nye virksomhedsmodeller. Nye former for reklame er ved at opstå. Den tid, som bruges på at se fjernsyn, og dermed potentialet for fjernsynsreklame forventes at blive reduceret.

Europa-Parlamentet har haft en række muligheder for at drøfte, om man skal revidere direktivet om fjernsyn uden grænser. Den 13. november 2001 vedtog man en beslutning om en bedre udbredelse af europæiske film på det indre marked og i kandidatlandene på grundlag af en initiativbetænkning vedtaget af Europa-Parlamentet³⁵. For nylig, den 26. september 2002, vedtog Parlamentet en beslutning, hvori man opfordrer til, at der udarbejdes en EU-

³³ Jf. punkt 3.1 (hovedprincipper).

³⁴ Undersøgelsen "Outlook of the development of technologies and markets for the European Audio-visual sector up to 2010" udarbejdet af Arthur Andersen kan findes på webstedet for av-politikken: http://europa.eu.int/comm/avpolicy/stat/tvoutlook/tvoutlook_finalreport.pdf

³⁵ Initiativbetænkning, forelagt den 21. oktober 2001, om en bedre udbredelse af europæiske film på det indre marked og i kandidatlandene (2001/2342(INI)) - Udvalget om Kultur, Ungdom, Uddannelse, Medier og Sport - Ordfører: Lucas Vander Taelen.

handlingsplan for en vellykket indførelse af digital-tv i Europa³⁶, og at Kommissionen tager hensyn til disse forhold i forbindelse med, at den reviderer direktivet om fjernsyn uden grænser.

På mødet i Rådet den 23. maj 2002 forelagde Kommissionen de valgmuligheder, som kan bruges som grundlag for en revision af direktivet, og man blev enig om, at den bedste tilgang var at udarbejde et arbejdsprogram med henblik på at udarbejde et forslag på et senere tidspunkt.

Den 11. november 2002 vedtog Rådet en række konklusioner vedrørende revision af direktivet om fjernsyn uden grænser³⁷, hvilket understreger, at der er bred enighed om behovet for et omhyggeligt forarbejde, før man senere udarbejder forslag vedrørende direktivet.

På grundlag af disse drøftelser og diskussioner er formålet med det vedlagte arbejdsprogram at udløse en offentlig debat, som er åben for alle interesserede parter og inddrager kandidatlandene og borgerne i disse lande, om spørgsmål vedrørende revision af direktivet om fjernsyn, navnlig som beskrevet i direktivets artikel 26 og på baggrund af den seneste teknologiske udvikling.

Kommissionens formål er at vurdere behovet for at ajourføre eller tilpasse direktivet om fjernsyn uden grænser og om nødvendigt vedtage dermed forbundne eller yderligere foranstaltninger. I så tilfælde kunne Kommissionen, når tiden er moden, forelægge fællesskabslovgiverne et forslag, som omfatter en række foranstaltninger, som har til formål at styrke en sammenhængende europæisk av-politik, idet man også fuldt ud tager hensyn til målet om at tilvejebringe et miljø for udviklingen af av-sektoren, som er gunstigt for konkurrence og vækst³⁸.

³⁶ Europa-Parlamentets dokument B5-0488/2002.

³⁷ <http://ue.eu.int/pressData/en/educ/73183.pdf>

³⁸ I henhold til Kommissionens langsigtede målsætning om at gøre EU til verdens mest konkurrencedygtige, videnbaserede økonomi, som blev fastlagt på det europæiske topmøde i Lissabon.

BILAG

ARBEJDSPROGRAM

REVISION AF DIREKTIVET OM "FJERN SYN UDEN GRÆNSER"

OG TIDSPLAN FOR FREMTIDIGE AKTIONER

INDHOLDSFORTEGNELSE

I. ARBEJDSPROGRAMMETS METODOLOGI

- 1.1. Den europæiske audiovisuelle politikks særlige instrumenter
- 1.2. Forbindelser med andre fællesskabspolitikker
- 1.3. Offentlig høring

II. - ARBEJDSPROGRAM

2.1 ALMINDELIGE BETRAGTNINGER

1. Anvendelsesområde
2. Forbindelse mellem lovgivning, samregulering og selvregulering

2.2. SÆRLIGE EMNER

1. Adgang til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse
2. Fremme af den kulturelle mangfoldighed og styrkelse af den europæiske programindustri konkurrenceevne
3. Beskyttelse af almenhedens interesser i tv-reklamer, sponsorering, teleshopping og fremme af egen virksomhed
4. Beskyttelsen af mindreårige og den offentlige orden - Retten til at tage til genmæle
5. Gennemfør
6. Spørgsmål, der ikke er dækket af direktivet: adgang til korte uddrag af begivenheder, hvortil der er knyttet enerettigheder.

III. - TIDSPLAN OG FREMTIDIGE AKTIONER

Direktivet "fjernsyn uden grænser"³⁹, der er baseret på artikel 47, stk. 2 (tidligere artikel 57, stk. 2) og artikel 55 (tidligere artikel 66) i EF-traktaten, fastsætter den juridiske reference-ramme for den frie bevægelighed for audiovisuelle tjenesteydelser i Den Europæiske Union med det formål at fremme udviklingen af et europæisk marked (principperne om modtagefrihed og retransmission af tv-programmer), samtidig med at man tager højde for en række mål af almen interesse.

I henhold til direktivets artikel 26, skal Kommissionen senest den 31. december 2000, og derefter hvert andet år, forelægge Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg *"en beretning om det ændrede direktivs gennemførelse og eventuelt fremsætte nye forslag til ændringer af dette for at tilpasse det til udviklingen på tv-spredningsområdet, især i lyset af den nyeste teknologiske udvikling"*.

Medlemsstaterne havde en frist, der udløb den 30. december 1998, til at gennemføre det ændrede direktiv i deres nationale lovgivning⁴⁰. Direktivet har altså været gældende lidt over fire år. Den igangværende revisionsproces er derfor den første lejlighed til at foretage en grundig evaluering af den praktiske iværksættelse af det nye direktiv.

Konklusionerne fra beretningen om anvendelsen har understreget, at direktivet "fjernsyn uden grænser", der er hjørnестenen i den europæiske audiovisuelle politik, stort set allerede anvendes i kandidatlandene og udgør et relevant og effektivt instrument inden for den europæiske audiovisuelle sektor og den kulturelle mangfoldighed. Det følger udviklingen inden for det europæiske audiovisuelle område (stadigt stigende antal tv-kanaler) og har i praksis været genstand for meget få tvister og klager.

Dog føler Kommissionen sig tilskyndet til at uddybe sine overvejelser på baggrund af den seneste markeds- og teknologiudvikling på det audiovisuelle område. Til dette formål indeholder nærværende arbejdsprogram tre dele:

- **den metodologiske fremgangsmåde**
- **debatemner**
- **tidsplan for arbejdet og de planlagte fremtidige aktioner vedrørende visse juridiske aspekter af den europæiske audiovisuelle politik.**

I. ARBEJDSPROGRAMMETS METODOLOGI

Iværksættelsen af det nærværende arbejdsprogram, der er et af Kommissionens prioriterede områder for 2003, hviler på de tre følgende dele:

(i) hensyntagen til den europæiske audiovisuelle politiks særlige instrumenter, der skal styrke den globale samhørighed

³⁹ Rådets direktiv 89/552/EØF af 3.10.1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF af 30.6.1997.
http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/regul_en.htm

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF af 30.6.1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed.
http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/newint_en.html

(ii) hensyntagen til den eventuelle berøringsflade med andre fællesskabspolitikker, der berører eller som kan berøre iværksættelsen af direktivet "fjernsyn uden grænser", og

(iii) indførelsen af en offentlig høring, der skal sikre åbenheden og være tilgængelig for alle interesserede parter, herunder kandidatlandene til Den Europæiske Union og disse landes borgere. Denne offentlige høring har til formål at lancere en debat om den seneste markeds- og teknologiudvikling på det audiovisuelle område og om den forventede udvikling med henblik på at give Kommissionen mulighed for at vurdere nødvendigheden af at tilpasse den gældende lovgivning og i bekræftende fald i henhold til hvilke principper.

I den sammenhæng skal det især understreges at:

I overensstemmelse med artikel 151, stk. 4, i traktaten skal Fællesskabet i sin indsats tage hensyn til de kulturelle aspekter i medfør af andre bestemmelser i traktaten, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

Endvidere kan Kommissionen fra nu af anvende konsekvensanalyse⁴¹ som middel til at forbedre kvaliteten og øge samhørigheden i forbindelse med processen vedrørende udarbejdelse af fællesskabspolitikker. Konsekvensanalysen, der gradvist vil blive anvendt inden for Kommissionen fra 2003 på alle vigtige initiativer, er en foranstaltning, der indgår i Handlingsplanen om "bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer"⁴². Faktisk forpligtede Kommissionen sig på Det Europæiske Råds møde i Laeken til at iværksætte principper om forbedring af lovgivningen, bl.a. en mekanisme til at udføre konsekvensanalyser af lovgivningen. Forpligtelsen var en følge af Kommissionens hvidbog om nye styreformer i EU⁴³.

Konsekvensanalysen indkredser de sandsynlige positive og negative indvirkninger af de foreslåede handlinger, hvilket gør det muligt at foretage en politisk vurdering af forslaget under hensyntagen til alle kendte aspekter i sagen og udpege kompromiser med henblik på gennemførelsen af indbyrdes konkurrerende mål. Den gør det ligeledes muligt at fuldende gennemførelsen af protokollen om nærheds- og proportionalitetsprincipperne, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

1.1. Den europæiske audiovisuelle politikks særlige instrumenter

Den interne del af den europæiske audiovisuelle politik bygger på en kombination af konkrete og forskellige fællesskabsinstrumenter. Den består bl.a.⁴⁴ af obligatoriske

⁴¹ Meddelelse fra Kommissionen af 5.6.2002 om konsekvensanalyse (KOM(2002) 276 endelig) http://europa.eu.int/eur-lex/fr/com/cnc/2002/com2002_0276fr01.pdf

⁴² Meddelelse fra Kommissionen, Handlingsplan om "bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer" (KOM(2002) 278 endelig) af 5.6.2002 og KOM(2002) 278/2 endelig, af 6.6.2002 http://europa.eu.int/eur-lex/fr/com/cnc/2002/com2002_0278fr02.pdf

⁴³ "Nye styreformer i EU - en hvidbog" af 25.7.2001, KOM(2001) 428 endelig http://europa.eu.int/comm/stages/index_da.htm

⁴⁴ Følgende er ikke medtaget, det gælder især meddelelser fra Kommissionen om retningslinjer, som f.eks. meddelelse fra Kommissionen om "visse juridiske aspekter vedrørende biograffilm og andre audiovisuelle værker" (KOM(2001) 534 endelig), meddelelse fra Kommissionen om anvendelse af statsstøttereglerne på public service-radio- og tv-virksomhed (KOM(2001/C 320/04), meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af det generelle princip om frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser - EF-traktatens artikel 28 og 49 - på parabolantener, KOM (2001) 351 endelig, af 27.6.2001.

lovgivningsmæssige foranstaltninger (f.eks. direktivet "fjernsyn uden grænser"⁴⁵) af finansieringsmekanismer (f.eks. Media+-programmet⁴⁶, initiativet "i2i Audiovisuel"⁴⁷) eller af ikke-obligatoriske foranstaltninger (f.eks. Rådets henstilling af 1998 om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed⁴⁸).

De forskellige instrumenter i den audiovisuelle politik, der er interaktive, hviler på principper om komplementaritet på nationalt plan og på fællesskabsplan, samt på merværdien på fællesskabsplan.

Med henblik på at styrke synergieffekten med direktivet "fjernsyn uden grænser" tager Kommissionen hensyn til alle de særlige instrumenter i den europæiske audiovisuelle politik i forbindelse med iværksættelsen af det nærværende arbejdsprogram.

1.1.1. Direktiver

Ud over direktivet om "fjernsyn uden grænser", der er retsgrundlaget for udøvelsen af tv-spredningsvirksomhed i Den Europæiske Union, skal der henvises til direktiv 93/83/EØF om "satellit og kabel"⁴⁹, der sigter mod samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel med det formål at lette spredningen af audiovisuelle programmer på tværs af grænserne.

1.1.2. Henstillinger

Rådet vedtog den 24. september 1998 en henstilling om udvikling af den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester gennem fremme af nationale rammer, der tager sigte på at opnå en sammenlignelig og effektiv beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed⁵⁰. Den tekst, der supplerer kapitel V i direktivet "fjernsyn uden grænser" i forbindelse med beskyttelse af mindreårige, er den første retsakt for Fællesskabet, der handler om alle de elektroniske medier, dvs. indholdet af de audiovisuelle tjenesteydelser og online-oplysninger, der findes på internettet.

Henstillingen, der er en retsakt i henhold til artikel 249 i EF-traktaten og tænkt som en vejledning i forbindelse med den nationale lovgivning, fastlægger ud over den lovgivningsmæssige ramme retningslinjer for udviklingen af den nationale selvregulering med hensyn til beskyttelsen af mindreårige og den menneskelige værdighed.

I henhold til denne tekst opfordres tv-kanalerne således til at eksperimentere med nye former for kontrol, der er knyttet til udviklingen af digitaltv (personlige koder, filtreringssoftware eller kontrolchips), uden at sætte spørgsmålstegn ved tv-spredningsforetagendernes ansvar på dette område. Endvidere opfordres operatørerne af onlinetjenester og udbydere af internettjenester til at udstyre sig med adfærdskodekser for bedre at kunne anvende og præcisere de gældende love.

⁴⁵ http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/newint_en.htm

⁴⁶ http://europa.eu.int/comm/avpolicy/mediapro/media_en.htm

⁴⁷ http://europa.eu.int/comm/avpolicy/media/index_en.html

⁴⁸ EFT L 270 af 7.10.1998, s.48. http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/new_srv/recom-intro_fr.htm

⁴⁹ http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/intprop/docs/index.htm

⁵⁰ http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/art45/art45-intro_en.htm

Gennemførelsen af denne henstilling er en interessant illustration af den yderligere sammenhæng, der findes på fællesskabsplan mellem lovgivningsmæssige foranstaltninger på den ene side og selvreguleringsforanstaltninger på den anden side, der inddrager alle deltagere med henblik på at styrke beskyttelsen af mindreårige og den menneskelige værdighed også på internettet.

1.1.3. Finansieringsforanstaltninger

Blandt de støtteforanstaltninger, der er iværksat af Kommissionen, skal nævnes Media-programmet (2001-2005)⁵¹, der har til formål at styrke den europæiske audiovisuelle industris konkurrenceevne gennem en række incitament og finansiel støtte til uddannelsen af branchefolk, udvikling af produktionsprojekter, distribution og fremme af biograffilm og audiovisuelle programmer. Tilpasningen til den tekniske udvikling sker i forbindelse med den særlige støtte til pilotprojekter.⁵²

Initiativet "i2i Audiovisuel", der er en aktion under Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) i samarbejde med Europa-Kommissionen, fortjener også at blive fremhævet. Der er tale om en ny aktion⁵³, der skal styrke den audiovisuelle sektors finansielle basis og fremskynde tilpasningen til digitalteknologi. "Finanspakken", der er et supplement til Media Plus, har til formål at øge konkurrenceevnen for denne industri og fremme udviklingen af det europæiske audiovisuelle indhold.

Der findes andre støttemekanismer, som f.eks. det flerårige fællesskabsprogram (2001-2005) "eContent", der har til formål at fremme udvikling og brug af europæisk digitalt indhold på de globale net og den sproglige mangfoldighed i informationssamfundet⁵⁴.

1.2. Forbindelser med andre fællesskabspolitikker

Ud over den direkte anvendelse af bestemmelserne i traktaten, bl.a. de bestemmelser, der handler om de fire grundlæggende rettigheder, der stammer fra den primære ret (den frie bevægelighed for tjenesteydelser, varer, kapital og personer), er det vigtigt at understrege, at der findes en række politikker i Den Europæiske Union, der har forbindelse til den europæiske audiovisuelle politik. Til illustration kan nævnes konkurrencepolitikken, politik-

⁵¹ Programmet Media Plus bygger på følgende afgørelser: Rådets afgørelse 2000/821/EF af 20.12.2000 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling, distribution og markedsføring af europæiske audiovisuelle produktioner (Media Plus - Udvikling, distribution og markedsføring) (2001-2005), Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 163/2001/EF af 19.1.2001 om iværksættelse af et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (Media-uddannelse) (2001-2005) http://europa.eu.int/comm/avpolicy/media/index_en.html

⁵² http://europa.eu.int/comm/avpolicy/media/pilot_en.html

⁵³ (i) EIBs tilrådighedsstillelse af kreditlinjer (globallån) til banksektoren, der er specialiseret i den audiovisuelle sektor, med henblik på finansieringen af de små virksomheder, der skaber audiovisuelle produkter, teknologier, eller som udfører underleverancer inden for den sektor. (ii) EIBs finansiering på mellemlangt og langt sigt i samarbejde med banksektoren af de store private eller offentlige fjernsynsselskaber, af de audiovisuelle produktions- eller distributionselskaber, for så vidt angår deres investeringer i infrastruktur. (iii) Finansieringen af risikokapital inden for det audiovisuelle område gennem EIFs kapitalinteresser. (iiii) udvikling af fælles aktioner mellem EIB og Kommissionen til fordel for den kulturelle skabelse og udviklingen af film- eller fjernsynsindustrien (videreuddannelse inden for finansiering og samarbejde mellem film distributorer...).

⁵⁴ Rådets afgørelse 2001/48/EF af 22.12.2000, EFT L 14 af 18.1.2001. http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgc/aides/forms/infso02_fr.htm

kerne om den intellektuelle ejendomsret⁵⁵, om medierne⁵⁶, om det videnbaserede samfund, herunder direktivet om elektronisk handel⁵⁷, samt pakken om "elektronisk kommunikation"⁵⁸ og politikken om forbrugerbeskyttelse.⁵⁹

Disse politikker påvirker således hinanden i et indbyrdes samspil med henblik på at opfylde traktatens målsætninger.

Det er også i den sammenhæng, at bestemmelserne i artikel 151, stk. 4, i EF-traktaten har en særlig betydning. Heri fastlægges det, at Fællesskabet i sin indsats skal tage hensyn til de kulturelle aspekter i medfør af andre bestemmelser i traktaten, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

Kommissionen skal tage hensyn til samspillet mellem disse forskellige politikker, når det er relevant, inden for rammerne af iværksættelsen af det nærværende arbejdsprogram med henblik på at styrke den globale samhørighed inden for den europæiske audiovisuelle politik.

Idet det nærmere bestemt handler om rettighederne til den intellektuelle ejendomsret, skal der mindes om, at de udgør et incitament til at skabe og investere inden for mange forskellige kunstneriske områder, især inden for den audiovisuelle sektor (tv, film, musik...), og de bidrager til konkurrenceevnen, beskæftigelsen og innovationen i det videnbaserede samfund. De har været genstand for en betydelig europæisk harmonisering for at fjerne de hindringer, der fandtes for udveksling, og for at tilpasse den gældende ramme til nye udnyttelsesformer.

Således sigter direktiv 93/83/EØF "satellit og kabel", der hænger sammen med direktivet "fjernsyn uden grænser", mod at samordne visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel med det formål at lette spredningen af audiovisuelle programmer på tværs af grænserne. Som følge af rapporten om dets gennemførelse, der blev vedtaget af Kommissionen den 26. juli 2002⁶⁰, er dette direktiv i øjeblikket genstand for undersøgelser og overvejelser på foranledning af generaldirektoratet for det indre marked (arbejds møder i tæt

55 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10.

56 Rådets direktiv 93/83/EØF af 27.9.1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel, EFT L 248 af 6.10.1993. Kommissionens rapport om gennemførelsen af Rådets direktiv 93/83/EØF om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel, KOM (2001) 430 endelig, 27.7.2002. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20.11.1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester, EFT L 320 af 28.11.1998, s. 54. Meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af det generelle princip om frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser - EF-traktatens artikel 28 og 49 - på parabolantennener, KOM (2001) 351 endelig, af 27.6.2001.
http://europa.eu.int/comm/internal_market/ft/intprop/docs/index.htm.

57 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel"), EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

58 http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/regulatory/maindocs/index_en.htm

59 Der henvises især til meddelelse fra Kommissionen om opfølgingsmeddelelse til grønbogen om EU's forbrugerbeskyttelse, Bruxelles den 11.6.2002, KOM(2002) 289 endelig. Jf. det igangværende arbejde om et rammedirektiv, der kan findes på følgende adresse:

http://europa.eu.int/comm/consumers/policy/developments/fair_comm_pract/follow_green_fr.html

60 KOM(2002)430 endelig,
http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/media/cabsat/report1993-83/index.htm

samarbejde med de forskellige interessenter og repræsentanter for de kompetente nationale myndigheder). Kommissionen sikrer, at den eventuelle revision af de to instrumenter bliver udført på en sammenhængende og samordnet måde for at begunstige udviklingen af forskellige kanaler til spredning af audiovisuelt indhold ved at tage hensyn til alle de interesserede parter interesser (herunder rettighedshaverne, tv-spredningsforetagenderne og seerne).

Kommissionen tager, om nødvendigt, også samspillet i betragtning mellem direktivet "fjernsyn uden grænser" og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informations-samfundet⁶¹ og direktivet om elektronisk handel⁶².

1.3. Offentlig høring

Dette arbejdsprogram udgør et vigtigt skridt i retning af bedre at forstå alle de økonomiske, kulturelle og samfundsmæssige aspekter, der er knyttet til gennemførelsen af direktivet "fjernsyn uden grænser". Det indgår i kontinuiteten i Kommissionens meddelelse af 1999 om principper og retningslinjer for Fællesskabets audiovisuelle politik i den digitale tidsalder⁶³.

Med henblik på at indsamle elementer til vurdering og angivelser om nødvendigheden af at ajourføre eller tilpasse direktivet "fjernsyn uden grænser" og i givet fald vedtage dertil knyttede eller supplerende foranstaltninger vil Kommissionen i løbet af første kvartal 2003 indføre en offentlig høring, der er tilgængelig for alle interesserede parter, herunder kandidatlandene til Den Europæiske Union og disse landes borgere.

I den forbindelse⁶⁴ vil Kommissionen i første kvartal af 2003 foretage en række offentlige høringer, og den opfordrer alle interesserede parter til at indsende skriftlige kommentarer til den om de forskellige særlige emner, der er udpeget i nærværende arbejdsprogram.

Høringen skal gøre det muligt bl.a. at evaluere, hvorvidt den økonomiske og teknologiske udvikling i sektoren betyder, at en tilpasning af de gældende regulerende foranstaltninger er nødvendig, navnlig i betragtning af det stigende antal kanaler til spredning af audiovisuelt indhold. Der lægges især vægt på principperne om proportionalitet og subsidiaritet⁶⁵.

På baggrund af resultaterne af denne offentlige høring vil Kommissionen ved udgangen af 2003 eller i begyndelsen af 2004 forelægge en meddelelse med eventuelle forslag for

⁶¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10-19.
http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/intprop/docs/index.htm

⁶² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel"), EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1-16.
http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/ecommerce/index.htm

⁶³ Kommissionens meddelelse af 14.12.1999 til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Principper og retningslinjer for fællesskabets audiovisuelle politik i den digitale tidsalder (KOM(1999) 657 endelig)
http://europa.eu.int/comm/avpolicy/legis/key_doc/legispdffiles/av_fr.pdf

⁶⁴ Der henvises til Kommissionens meddelelse "Høringsdokument: mod en stærkere hørings- og dialogkultur - Forslag til generelle principper og minimumsstandarder ved Kommissionens høring af interesserede parter".

⁶⁵ Ved at anvende protokollen om nærheds- og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

II. ARBEJDSPROGRAM

I henhold til bestemmelserne i traktaten⁶⁶ fastlægger direktivet "fjernsyn uden grænser" den juridiske referenceramme for den frie bevægelighed for audiovisuelle tjenesteydelser i Den Europæiske Union med henblik på at fremme udviklingen af et europæisk marked (principperne om modtagefrihed og retransmission af tv-programmer), samtidig med at man tager højde for en række mål af almen interesse⁶⁷.

I den forbindelse samordner det på fællesskabsplan den nationale lovgivning inden for områder som fastlæggelsen af den gældende lovgivning over for tv-spredningsforetagenderne (princippet om sendelandet), fremme af distribution og europæiske produktioner, adgang til store vigtige begivenheder, reklamer, teleshopping, sponsorering, beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden, retten til genmæle.

Den audiovisuelle sektor oplever i dag grundlæggende ændringer under indflydelse af udviklingen i den digitale teknologi og det stadig stigende antal tv-kanaler, der udbydes på forskellige platforme (jordbaseret, via kabel, satellit, internet..) og i form af nye spredningsformer og forbrugsmønstre (tv on-demand, personlige videooptagere, interaktivt tv, fladskærme, ny teknologi til billedkompression, osv...). Under hensyntagen især til nye ændringer i love og bestemmelser i medlemsstaterne tilskynder denne udvikling Kommissionen til at genoverveje fortolkningen og gennemførelsen af direktivet "fjernsyn uden grænser" og til at foreslå, hvordan man kan løse de eventuelt udpegede vanskeligheder.

Kommissionen skal især for at undgå risici for retlig usikkerhed og konkurrenceforvridning sikre sig, samtidig med at den tager hensyn til de ovennævnte mål af almen interesse, at den seneste udvikling inden for love, bestemmelser og administrativ praksis er i overensstemmelse med hovedmålet i forbindelse med den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

Den offentlige høring gør det muligt for alle interesserede parter at videregive skriftlige kommentarer og deltage i de offentlige høringer. Denne offentlige høring afholdes på baggrund af de særlige emner i det nærværende arbejdsprogram.

2.1. ALMINDELIGE BETRAGTNINGER

Der skal tages hensyn til to almindelige betragtninger, for så vidt angår fremtiden for den europæiske lovgivning: dels lovgivningens anvendelsesområde, dels forbindelsen mellem de forskellige relevante fællesskabsinstrumenter.

Overvejelserne skal især omfatte forbindelsen mellem de lovgivningsmæssige, samregulerende og selvregulerende foranstaltninger.

Spørgsmålene vil udelukkende blive overvejet i lyset af de målsætninger, der har almen interesse i den europæiske audiovisuelle politik, og i den forbindelse for at sikre den frie

⁶⁶ Artikel 49 ff. i traktaten forbyder enhver restriktion af friheden til at udføre tv-radiospredning af programmer ud over medlemsstaternes grænser. Traktaten og EF-Domstolens domme godkender kun tre undtagelser fra dette princip, nemlig de foranstaltninger, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed.

⁶⁷ Jf. rapport om gennemførelsen, punkt 3.1 vedrørende mål af almen interesse.

bevægelighed for tjenesteydelser ved at udpege og fjerne eventuelle hindringer på det indre marked.

Der tages på dette område også højde for anvendelsen af proportionalitets- og subsidiaritetsprincipperne, jf. protokollen, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

1. Anvendelsesområde

Med hensyn til anvendelsesområdet skal der erindres om visse grundlæggende principper for den gældende lovgivning på fællesskabsplan.

Først og fremmest fremhæves det, at direktivet "**fjernsyn uden grænser**" har en "**teknologisk set neutral karakter**", og at alle bestemmelser uden forskel finder anvendelse på analogt og digitalt fjernsyn uanset spredningsmåden (jordbaseret, via satellit eller kabel, osv.).

Dernæst er det vigtigt at minde om **den væsentlige forskel⁶⁸ i den gældende fællesskabsret mellem på den ene side "tv-radiospredning" der vedrører tv-programmer til offentligheden, og på den anden side "informationssamfundstjenester", der leveres på individuel anmodning.** Begrebet "på individuel anmodning af tjenestemodtageren" henviser til, at en tjeneste ydes ved transmission af data på individuel anmodning.⁶⁹

Tjenesterne vedrørende "tv-radiospredning" er omfattet af direktivet "fjernsyn uden grænser". Informationssamfundstjenesterne er især omfattet af direktivet om elektronisk handel⁷⁰.

⁶⁸ I artikel 1, litra a) definerer direktivet "fjernsyn uden grænser" tv-radiospredning som en "førstegangsendelse over tråd eller trådløst, også via satellit i kodet eller ukodet form af fjernsynsprogrammer, der er bestemt for offentligheden. Udtrykket omfatter udveksling af programmer mellem virksomheder med henblik på deres videreudsendelse til offentligheden. Derimod er kommunikationstjenester, der formidler informationer eller andre meddelelser på individuel basis, som f.eks. telefaxtjenester, elektroniske databanker og andre lignende tjenesteydelser, ikke omfattet". Artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter definerer begrebet tjeneste i informationssamfundet som "enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager." Førstnævnte direktiv anfører udtrykkeligt, at audiovisuelle tjenesteydelser i henhold til direktivet "fjernsyn uden grænser" og radiospredning ikke er tjenester til det vidensbaserede samfund, da de ikke leveres på individuel anmodning. Der henvises til bilaget i dette direktiv, der indeholder en vejledende liste over tjenester, der ikke er omfattet af artikel 1, stk. 2, andet afsnit.
<http://europa.eu.int/scadplus/leg/fr/lvb/l21003.htm> se også betragtning 18 i direktiv 2000/31/EF.

Definitionen på "informationssamfundstjeneste" er blevet overtaget af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/84/EF af 20.11.1998 om retlig beskyttelse af adgangsstyrede og adgangsstyrende tjenester og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om visse former for reklamer for og sponsorering af tobaksvarer (politisk enighed i Rådet den 2.12.2002 om det af Europa-Parlamentet ændrede forslag - endnu ikke offentliggjort).

⁶⁹ Jf. artikel 1, stk. 2, andet afsnit, tredje led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, for så vidt angår informationssamfundstjenester.

⁷⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("Direktivet om elektronisk handel"), EFT nr. L 178 af 17.7.2000, s. 1– 16
http://europa.eu.int/comm/internal_market/fr/ecommerce/index.htm

Kommissionen har ikke til hensigt at sætte spørgsmålstejn ved sondringen i EF-regelværket mellem informationssamfundstjenester på den ene side og de tjenester, der er omfattet af direktivet "fjernsyn uden grænser" på den anden side.

For hvert enkelt af de særlige emner, der er defineret under punkt 3.2., vil Kommissionen i betragtning af den seneste markeds- og teknologiudvikling, herunder også den planlagte udvikling, undersøge, om bestemmelserne i direktivet helt har opfyldt de tilsigtede målsætninger og om det er nødvendigt at træffe foranstaltninger på fællesskabsplan.

I bekræftende fald vil den undersøge, om det er ønskværdigt at revidere direktivets gældende bestemmelser eller omformulere disse eller sågar træffe andre foranstaltninger med henblik på at opfylde direktivets målsætninger. Spørgsmålene vil udelukkende blive betragtet i lyset af målsætninger af almen interesse, der søges tilstræbt af direktivet "fjernsyn uden grænser". Det betyder, at spørgsmål om transmission, adgang eller lovgivning i forbindelse med transaktioner vedrørende transmission eller adgang, herunder adgang til dermed forbundne ressourcer og bestemmelser om "must-carry"-forpligtelser, ikke vil blive behandlet; det gælder også spørgsmål om normalisering, der behandles af en ny rammelovgivning⁷¹ om net og elektroniske kommunikationstjenester, eller sågar spørgsmål om lovgivning i forbindelse med transaktioner.

2. *Forbindelse mellem lovgivning, samregulering og selvregulering*

Undersøgelsen vil også handle om, hvilken lovgivningsmæssig foranstaltning der skal anvendes.

I sin hvidbog om nye styreformer i EU⁷² foreslog Europa-Kommissionen at åbne yderligere for processen om udarbejdelse af Den Europæiske Unions politikker for at sikre en størst mulig deltagelse af borgere og organisationer i forbindelse med udformningen og gennemførelsen. Hvidbogen opfordrer til en øget anvendelse af de forskellige instrumenter i den offentlige politik og navnlig samregulerings-⁷³ og selvreguleringsmekanismerne. Kommissionen vedtog en handlingsplan for at forbedre og forenkle de lovgivningsmæssige rammer⁷⁴.

Kommissionen er forpligtet til at afklare valget og anvendelsen af de instrumenter, den har til sin rådighed for at lovgive. Den minder dog om, at anvendelsen af direktivet skal være i overensstemmelse med ånden og bogstavet i traktaten, dvs. direktivet skal igen blive til et redskab, der fastlægger en retlig ramme og mål, der skal nås. Den ønsker således mest muligt at begrænse direktiverne til den overordnede ramme, som indeholder målsætninger, tidsfrister, og de væsentligste aspekter af lovgivningen. Det skal være fællesskabslovgiverens opgave at udtale sig om disse væsentlige aspekter, der hidrører fra en politisk beslutning, og overlade de tekniske betingelser eller detaljer til gennemførelsesforanstaltningerne.

Endvidere understreger den, at en relevant anvendelse af alternativerne til lovgivningen kan finde sted, uden at det er en overtrædelse af bestemmelserne i traktaten eller af fællesskabslovgiverens privilegier.

⁷¹ http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/regulatory/maindocs/index_en.htm

⁷² "Nye styreformer i EU - en hvidbog", KOM(2001) 428 endelig, af 25.7.2001

http://europa.eu.int/comm/governance/white_paper/index_fr.htm

⁷³ Med hensyn til anvendelsen af samregulering henvises især til s. 25

⁷⁴ Meddelelse fra Kommissionen - Handlingsplan om "bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer" KOM(2002) 278 endelig/2, af 6.6.2002 http://europa.eu.int/comm/governance/suivi_lb_fr.htm

Derfor udgør samregulering og i nogle tilfælde selvregulering værktøjer, der i klart definerede tilfælde kan gøre det muligt at opfylde traktatens målsætninger, samtidig med at det lovgivningsmæssige arbejde og lovgivningen selv forenkles og under hensyntagen til principperne om proportionalitet og subsidiaritet, uden at der stilles spørgsmål ved de grundlæggende principper i det indre marked.

I forbindelse med en retsakt gør **samregulering** det muligt at gennemføre den målsætning, som fællesskabslovgiveren har fastlagt, ved hjælp af foranstaltninger, som anerkendte deltagere har truffet på et givet område. Det drejer sig om et værktøj, hvis iværksættelse kan vise sig at være relevant til at sikre tilpasningen af lovgivningen til de pågældende problemer og sektorer, lette det lovgivende arbejde ved at koncentrere sig om de væsentlige aspekter og endelig nyde godt af deltagernes erfaring, især operatører og arbejdsmarkedets parter. Denne anvendelse i forbindelse med en retsakt skal medføre en merværdi, der er i alles interesse. Tilgangen kan vise sig relevant der, hvor fleksible og/eller presserende foranstaltninger er nødvendige, og for så vidt som disse foranstaltninger ikke kræver en ensartet anvendelse i Fællesskabet og ikke påvirker konkurrencebetingelserne. Fællesskabslovgiveren⁷⁵ fastsætter inden for rammerne af en lov de væsentlige aspekter af lovgivningen, dvs. de målsætninger, der skal nås, frister og iværksættelsesmekanismer, metoder til kontrol med anvendelsen og eventuelle sanktioner for at garantere lovgivningens juridiske sikkerhed. Fællesskabslovgiveren fastsætter, i hvilket omfang definitionen og iværksættelsen af gennemførelsesforanstaltningerne kan overlades til de berørte parter som følge af deres anerkendte erfaring på dette område. Såfremt anvendelsen af den mekanisme ikke har givet de forventede resultater, forbeholder Kommissionen sig ret til at fremsætte et traditionelt lovforslag for fællesskabslovgiveren.

Selvregulering sigter mod mange forskellige former for praksis, fælles regler, adfærdskodeks eller frivillige aftaler, som økonomiske parter og arbejdsmarkedsparter, ngo'er eller organiserede grupper selv fastlægger på frivillig basis for at styre og tilrettelægge deres handlinger. I modsætning til samregulering medfører selvregulering (eller *self-regulation*) ikke nødvendigvis en retsakt. Kommissionen kan vurdere, at det er mest hensigtsmæssigt ikke at fremsætte et lovforslag, når en sådan praksis allerede findes og medvirker til at opfylde traktatens målsætninger. Den kan også foreslå gennem f.eks. en henstilling, at de berørte parter skal anvende selvregulering for at forhindre vedtagelsen af en lovgivning uden at udelukke muligheden for at lovgive, hvis det viser sig utilstrækkeligt eller ineffektivt.

Det centrale spørgsmål i forbindelse med revisionen kan sammenfattes som følger: "*Hvilke effektive og proportionelle midler findes der på fællesskabsplan for at sikre overholdelsen af de overordnede interesser inden for det digitale miljø?*" For Kommissionen stiller den digitale revolution ikke spørgsmål ved forpligtelsen til på fællesskabsplan at indkredse de relevante overordnede interesser, og når det er nødvendigt at sikre overholdelsen af disse interesser ved lovgivning eller bestemmelser og ved den supplerende anvendelse af samregulering eller sågar i nogle tilfælde ved selvregulering.

Arbejdsprogrammet vil i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet⁷⁶ tage hensyn til alle disse elementer.

⁷⁵ Selvom Kommissionen foreslår en retsakt, hvor der er taget højde for anvendelsen af samregulering, vil det tilkomme Europa-Parlamentet og Rådet at vedtage dette forslag. Jf. betingelser for anvendelse af samregulering s.13 i ovennævnte meddelelse KOM(2002) 278 endelig/2.

⁷⁶ Jf. protokollen om nærheds- og proportionalitetsprincippet, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

2.2. SÆRLIGE EMNER:

Emne 1: Adgang til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse

I forbindelse med revisionen af direktivet i 1997 indsatte man artikel 3a for at give enhver medlemsstat mulighed for at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten for at sikre, at et tv-spredningsforetagende under dens jurisdiktion ikke udnytter sin eneret til at udsende begivenheder, der af den pågældende medlemsstat anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i den pågældende medlemsstat forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn. Denne bestemmelse, der bygger på princippet om gensidig anerkendelse, finder kun anvendelse på de tv-spredningsforetagender, der er omhandlet i artikel 1 b) i direktivet. **Kommissionen ønsker ikke at udbygge denne bestemmelse. Den finder imidlertid, at det er hensigtsmæssigt at gennemgå formuleringen af artikel 3a med henblik på en bedre gennemførelse.**

Emne 2: Fremme af den kulturelle mangfoldighed og styrkelse af den europæiske programindustri konkurrenceevne

Det dobbelte formål at fremme kulturel mangfoldighed og styrke den europæiske programindustri konkurrenceevne kommer konkret til udtryk i direktivet "fjernsyn uden grænser" ved en række bestemmelser til fremme af distribution og produktion af europæiske tv-programmer, ligeledes under overholdelse af artikel 151, stk. 4, i traktaten, der pålægger Fællesskabet at tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til de andre bestemmelser i traktaten, navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed⁷⁷. Bestemmelsen, hvortil der er knyttet supplerende finansielle støttemekanismer, såsom Media-programmet, bygger på bestemmelserne i kapitel III i direktivet "fjernsyn uden grænser": artikel 4 (fremme af europæiske programmer), artikel 5 (fremme af europæiske programmer fra uafhængige producenter), artikel 6 (definition af begrebet europæiske programmer), artikel 7 (frister for visning af biograffilm) og artikel 9 (undtagelser for lokale fjernsynsudsendelser, der ikke indgår i et nationalt net).

Artikel 4, stk. 3, i direktivet omfatter en nyvurdering af iværksættelsen af denne artikel på grundlag af en rapport fra Kommissionen, hvori der, navnlig på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne har indberettet, tages hensyn til udviklingen på fællesskabsmarkedet samt til den internationale sammenhæng. I artikel 25a præciseres det ligeledes, at nyvurderingen også skal tage hensyn til en uafhængig undersøgelse af virkningen af foranstaltningerne både på fællesskabsplan og nationalt plan.

I forbindelse med opfølgningen af meddelelsen om biograffilm⁷⁸ har Kommissionen i øvrigt opstillet to rækker spørgsmål, der skal behandles under revisionen af fjernsyn uden grænser-direktivet. Den første række spørgsmål vedrører definitionen af et «europæisk værk» og definitionen af begrebet «uafhængig producent og produktion». Den anden række vedrører frister for visning af biograffilm og definition og udnyttelse af onlinerettigheder.

Ifølge dette arbejdsprogram skal man: (i) udarbejde en uafhængig vurdering i henhold til artikel 25a i direktivet, (ii) uddybe overvejelserne med hensyn til gennemførelsen af

⁷⁷ Tidligere artikel 128, stk. 4. Jf. betragtning 25 i Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed. http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/twf/newint_en.htm

⁷⁸ Jf. punkt 8 i meddelelsen 'Biograffilm' - http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/cine1_en.htm

kapitel III i direktivet "fjernsyn uden grænser" og (iii) sørge for, at udvekslingerne fortsætter vedrørende den dobbelte række spørgsmål, der er defineret i meddelelsen om "biografer".

Emne 3: Beskyttelse af almenhedens interesser i tv-reklamer, sponsorering, teleshopping og fremme af egen virksomhed

I direktivets kapitel IV opstilles der for tv-programmer en række bestemmelser om reklamer, sponsorering og teleshopping, herunder bestemmelser om reklamer rettet til mindreårige. Heri fastsættes bestemmelser for mængden af reklamer i tv (kvoter pr. dag og time, artikel 18), antal reklamer og regler for afbrydelser (artikel 11) samt regler for indhold og præsentation af reklame (artikel 10, 12, 13, 14, 15 og 16). Der gælder særlige regler for sponsorering (artikel 17).

Formålet med direktivet er at beskytte seernes interesser, fx ved at opstille en klar sondring imellem redaktionelt stof og reklamer, og at beskytte de audiovisuelle værkers integritet og værdi og rettighedshaverne, fx ved at undgå for mange afbrydelser. Kommissionen vil navnlig undersøge de eksisterende bestemmelser ud fra proportionalitetsprincippet, som går ud på, at der kun skal opstilles regler i det omfang, det er nødvendigt for at nå de opstillede mål. Det bør navnlig undersøges, om visse kvantitative begrænsninger af reklamer kan gøres mere smidige under henvisning til seernes valg- og kontrolmuligheder.

For så vidt angår ikke-lineær programmering, bør det i øvrigt undersøges, om der skal indføres særlige regler navnlig med det formål at sikre adskillelse af redaktionelt stof og reklamer.

En række medlemsstater har i henhold til artikel 3 i direktivet vedtaget mere detaljerede eller skrappe bestemmelser end dem i direktivet, fx på sponsoreringsområdet (vedrørende meddelelsens varighed, sponsoren og meddelelsens indhold). En række medlemsstater har endvidere vedtaget forskellige fortolkninger af direktivet, hvad angår nye reklameteknikker, bl.a. split screen-teknikker, virtuel reklame og interaktiv reklame. **Kommissionen undersøger de retlige aspekter af de nye reklameteknikker for at få slået fast, om det er nødvendigt at foretage tilpasninger af lovgivningen, eller om den eksisterende lovgivning udgør en passende ramme for disse teknikker. Den undersøger ligeledes den økonomiske og finansielle virkning af eventuelle tilpasninger.**

Kommissionen tager i forbindelse med sin undersøgelse hensyn til, hvilken eventuel rolle selvregulering spiller, hvad angår reklamebestemmelser, samtidig med at den er opmærksom på, at disse bestemmelser bør sikre eller forbedre retssikkerheden og være i overensstemmelse med princippet om fri bevægelighed for tjenesteydelser.

Vedrørende arbejdet med av-politikken og det kommende rammedirektiv om loyal handelspraksis er det endvidere hensigtsmæssigt at sikre sammenhæng og overensstemmelse, således som det fremgår af opfølgingsmeddelelsen til grønbogen om EU's forbrugerbeskyttelse (s. 2)⁷⁹.

79 Jf. fodnote 59.

Emne 4: Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden - Retten til at tage til genmæle

– Beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden

I artikel 22 og 22a i direktivet fastlægges principperne om beskyttelse af mindreårige og den offentlige orden, som medlemsstaterne skal overholde. De vedrører indførelse fra medlemsstaternes side af passende bestemmelser og foranstaltninger (valg af sendetidspunkt, tekniske foranstaltninger til at sikre, at mindreårige i udsendelsesområdet normalt ikke ser eller hører udsendelserne, indførelse af en akustisk advarsel eller identifikation ved hjælp af et visuelt symbol) med henblik på at sikre overholdelse af principperne. **Ved høringsprocessen gennemgås disse principper og mekanismer, bl.a. i lyset af den seneste teknologiske udvikling.**

Artikel 2a i direktivet foreskriver, at medlemsstaterne sikrer modtagefrihed og ikke hindrer retransmissioner på deres område af fjernsynsudsendelser fra andre medlemsstater af grunde, der falder inden for områder, der er samordnet ved dette direktiv. Medlemsstaterne kan dog midlertidigt fravige bestemmelserne i visse tilfælde, hvis en fjernsynsudsendelse fra en anden medlemsstat udgør en åbenlys, væsentlig og alvorlig overtrædelse af ovennævnte artikel 22 og 22a. I så fald skal den berørte medlemsstat underrette det berørte tv-spredningsforetagende om sin hensigt og ligeledes Kommissionen. Den skal også tage kontakt til transmissionsmedlemsstaten og til Kommissionen. **Ved høringsprocessen gennemgås visse aspekter af denne afvigelse fra bestemmelsen om oprindelsesland, som hele direktivet bygger på, herunder de proceduremæssige spørgsmål, med henblik på en eventuel afklaring.**

Bestemmelserne i direktivet om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed finder anvendelse på tv-radiospredning, mens bestemmelserne i Rådets henstilling om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed⁸⁰ dækker samtlige av- og informationstjenester, også onlinetjenester. Den 20. februar 2002 vedtog Europa-Parlamentet en rapport⁸¹ om evalueringsrapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af Rådets henstilling⁸². I rapporten fremhæves betydningen af en fremgangsmåde baseret på selvregulering på området, og alle implicerede parter opfordres til at fortsætte bestræbelserne på at sikre beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed. Medlemsstaterne opfordres til at fastsætte en fremgangsmåde for opstilling af fællesskabskriterier for en sammenlignende beskrivelse af av-programmer, hvor man grundet kulturelle forskelle foretager en vurdering af programmernes indhold nationalt eller regionalt, samtidig med at man foretager en yderligere harmonisering af systemerne til evaluering af de forskellige medier. Endelig opfordres Kommissionen i rapporten til at udarbejde en ny rapport om gennemførelsen af henstillingen med henblik på at vurdere, hvilke fremskridt der er sket. **Kommissionen planlægger at afslutte denne nye evalueringsrapport med udgangen af 2003, hvorved der bliver mulighed for at fortsætte undersøgelsen af forholdet mellem de**

⁸⁰ Rådets henstilling af 24. september 1998 om udvikling af den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester gennem fremme af nationale rammer, der tager sigte på at opnå en sammenlignelig og effektiv beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed, EFT L 270 af 7.10.1998, s. 48. http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/new_srv/recom-intro_en.htm

⁸¹ http://www.europarl.eu.int/plenary/default_da.htm

⁸² Rapport af Christopher Beazley <Titre>om evalueringsrapporten fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af Rådets henstilling af 24. september 1998 med hensyn til beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed, </Titre><DocRef>(KOM(2001) 106 – C5-0191/2001 – 2001/2087(COS)). http://www.europarl.eu.int/plenary/default_da.htm</DocRef>

relevante bestemmelser om beskyttelse af mindreårige i direktivet «fjernsyn uden grænser» og bestemmelserne i henstillingen.

– Retten til at tage til genmæle

I henhold til kapitel VI i direktivet skal alle fysiske og juridiske personer, uanset nationalitet, hvis legitime interesser, herunder navnlig ære og rygte, er blevet krænket ved en ukorrekt påstand i et tv-program, have ret til at tage til genmæle eller tilsvarende foranstaltninger. **Kommissionen undersøger gennemførelsen af de relevante bestemmelser i direktivet.**

Emne 5: Forskellige aspekter af gennemførelsen

De medlemsstater, hvis kompetence i forhold til tv-spredningsforetagender bygger på bestemmelserne i artikel 2 i direktivet, det kontaktudvalg, der nedsættes i Kommissionens regi ved artikel 23a, og de nationale kontrolmyndigheder spiller en væsentlig rolle i forbindelse med gennemførelsen af direktivet «fjernsyn uden grænser». De bidrager inden for rammerne af deres respektive kompetence og subsidiaritetsprincippet til gennemførelsen af direktivets og mere generelt traktatens mål.

1. Fastlæggelse af kompetent myndighed og gældende ret

I henhold til artikel 2a i direktivet «fjernsyn uden grænser» skal medlemsstaterne sikre modtagefrihed og må ikke hindre retransmissioner på deres område af fjernsynsudsendelser fra andre medlemsstater af grunde, der falder inden for områder, der er samordnet ved dette direktiv (anvendelse af bestemmelsen om oprindelsesland).

Med henblik på at afgrænse kompetencen over for tv-spredningsforetagender opstilles i artikel 2 etableringskriteriet som hovedkriterium (samt en række supplerende materielle kriterier). **Kriterierne tages op til nyvurdering i lyset af den udviklede praksis, af Domstolens nyere retspraksis og af effektiviteten af de supplerende kriterier i artikel 2, stk. 4, i direktivet.**

2. Kontaktudvalg

Det kontaktudvalg, der nedsættes i Kommissionens regi ved artikel 23a i direktivet «fjernsyn uden grænser», spiller en væsentlig rolle i forbindelse med medlemsstaternes gennemførelse af disse bestemmelser og udgør et oplagt forum bl.a. for udveksling af synspunkter og oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne og mellem medlemsstaterne indbyrdes.

Kommissionen vil, som den opfordres til i de konklusioner, Rådet vedtog den 11. november 2002 under Danmarks formandskab, i høj grad inddrage kontaktudvalget i gennemførelsen af dette arbejdsprogram. Endvidere vil den overveje, om det er hensigtsmæssigt at udvide udvalgets beføjelser i forbindelse med gennemførelsen af artikel 3a i direktivet om adgang til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse).

3. De nationale tilsynsmyndigheders rolle

Høringer på EU-plan har fået Kommissionen til at foreslå retningslinjer for etablering af nationale tilsynsmyndigheder inden for av-sektoren. Således har Kommissionen i sin

meddelelse om principper og retningslinjer for fællesskabets audiovisuelle politik i den digitale tidsalder⁸³ præciseret følgende aspekter:

- tilsynsmyndighederne skal være uafhængige af regeringen og operatørerne
- indholdsmæssige spørgsmål er primært nationale anliggender, da de er direkte og nært forbundet med de kulturelle, sociale og demokratiske behov i et bestemt samfund; i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet er bestemmelser om indhold derfor primært medlemsstaternes ansvar
- teknologisk konvergens kræver øget samarbejde mellem de berørte tilsynsmyndigheder (kommunikationsinfrastrukturer, audiovisuel sektor, konkurrence)
- tilsynsmyndighederne kan bidrage til udvikling og gennemførelse af selvregulering.

I forbindelse med gennemførelsen af direktivet «fjernsyn uden grænser» arrangerer Kommissionen en meningsudveksling om det hensigtsmæssige i et øget samarbejde på EU-plan mellem de forskellige nationale tilsynsmyndigheder på av-området.

Emne 6: Spørgsmål, der ikke er dækket af direktivet - Adgang til korte uddrag af begivenheder, hvortil der er knyttet enerettigheder

Endelig forekommer det hensigtsmæssigt at overveje, om der fremover bør indføres bestemmelser om adgang til korte uddrag af begivenheder, hvortil der er knyttet enerettigheder.

Til forskel fra Europarådets konvention om grænseoverskridende tv⁸⁴ indeholder direktivet «fjernsyn uden grænser» nemlig ikke sådanne bestemmelser.

Under hensyntagen til de interesser, der er på spil (arrangører af begivenheder, rettighedshavere, bureauer, tv-spredningsforetagender, seere) og ud fra den betragtning, at visse medlemsstater allerede har vedtaget særbestemmelser på området, bl.a. for at sikre alsidig nyhedsformidling, bør dette nye spørgsmål tages op med henblik på at undersøge, om de manglende bestemmelser på fællesskabsplan udgør en hindring for det indre marked.

⁸³ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget - Principper og retningslinjer for Fællesskabets audiovisuelle politik i den digitale tidsalder (KOM(1999)657 endelig).

⁸⁴ http://europa.eu.int/comm/avpolicy/legis/key_doc/legispdffiles/av_da.pdf
European Convention on Transfrontier Television (ETS No. 132), Strasbourg, 05.05.1989 - Teksten ændret ved Protocol amending the European Convention on Transfrontier Television (ETS No. 171) af 01.10.1998, der trådte i kraft 01.03.02 - <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Cadreprincipal.htm>. Bemærk, at anvendelsesområdet for Europarådets konvention afviger fra anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv «fjernsyn uden grænser» og kun vedrører grænseoverskridende tv-tjenester.

III. TIDSPLAN OG FREMTIDIGE AKTIONER

Kommissionen er af den opfattelse, at principperne og retningslinjerne for Fællesskabets av-politik i den digitale tidsalder, der fremgår af meddelelsen⁸⁵ fra 1999, stadig er relevante. Kommissionen har - med henblik på at vurdere den seneste teknologiske udviklings og markedernes indvirkning på gennemførelsen af direktivet «fjernsyn uden grænser» og at undersøge, hvilke foranstaltninger det kunne blive nødvendigt at iværksætte for at opnå en mere sammenhængende av-politik på EU-plan - planlagt følgende aktioner.

Bemærk, at høringsprocessen giver alle interesserede parter mulighed for at indsende skriftlige kommentarer og deltage i de offentlige høringer om særlige emner i dette arbejdsprogram.

VEJLEDENDE TIDSPLAN	PLANLAGTE AKTIONER
1. kvartal 2003	<ul style="list-style-type: none">- Iværksættelse af en uafhængig undersøgelse af virkningen af foranstaltninger på EU-plan og nationalt til fremme af distribution og produktion af europæiske værker- Eventuel iværksættelse af supplerende <i>ad hoc</i>-undersøgelser
Marts-maj 2003	<ul style="list-style-type: none">- Høring af interesserede parter vedrørende emnerne i dette arbejdsprogram
Primo juli 2003	<ul style="list-style-type: none">- Sidste frist for indsendelse af skriftlige bidrag fra interesserede parter om emnerne i dette arbejdsprogram
3. kvartal 2003	<ul style="list-style-type: none">- Vedtagelse af en evalueringsrapport om gennemførelsen af henstillingen om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed⁸⁶
Ultimo 2003 - Primo 2004	<ul style="list-style-type: none">- Vedtagelse af en meddelelse om resultaterne af høringsprocessen og eventuelle forslag

⁸⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 14.12.1999 - Principper og retningslinjer for Fællesskabets audiovisuelle politik i den digitale tidsalder (KOM(1999)657 endelig).
http://europa.eu.int/comm/avpolicy/legis/key_doc/legispdffiles/av_da.pdf

⁸⁶ Rådets henstilling af 24. september 1998 om udvikling af den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester gennem fremme af nationale rammer, der tager sigte på at opnå en sammenlignelig og effektiv beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed - http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/new_srv/recom-intro_da.htm